

GEMEENTERAADZITTING d.d. 20 OKTOBER 2023

=====

VOORZITTER: ... de zitting van de gemeenteraad van 20 oktober 2023 stipt. Ik heb een aantal verontschuldigingen, nl. de raadsleden Hasan Bilici en Gaspard Van Peteghem en raadslid Chris Wauman zijn verontschuldigd voor de hele zitting. We melden ook het overlijden van de heer Karel Luyckx, de vader van raadslid Anneke Luyckx en we bieden ons medeleven aan aan Anneke en haar hele familie. En excuseer dat ik het bericht vrij laat had gezien. Dan raadslid Uytendhouwen is mogelijks ook iets later, omdat hij nog onderweg is van een vergadering in Antwerpen, maar hij ging zeker nog aansluiten. Ik wil ook – jullie hebben het waarschijnlijk al gezien – op de banken zitten een aantal studenten van het SJKS, alias het College, die voor een project hier aanwezig zijn en ik wil bij deze ook vragen aan de raad of jullie het goedvinden dat ze een paar fotootjes maken voor hun werk. Ik kijk even in jullie richting. Ja, leg je haar maar goed, dat is goed. Oké. Dank u wel. Dan beginnen we met punt 1, notulen en zittingsverslag gemeenteraadszitting 22 september 2023: goedkeuring. Waren hier opmerkingen? Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? Dank u wel, dat is eenparig. Dan hebben we een aantal politiepunten van punt 2 tot en met punt 7. Dat zijn een aantal vacantverklaringen van een aantal politie-inspecteurs en ook een vacantverklaring van een administratief en logistiek kaderlid. Mogen we die samen behandelen? Is dat goed voor alle fracties? Goed, als er geen vragen zijn, dan stemmen we over deze punten. Wie stemt voor? En ook dat is eenparig. Punt 8, politieaangelegenheden: politiezone: begrotingswijziging 2023: goedkeuring. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, dat is toegelicht in de commissie maandag jongstleden. Daar waren geen vragen, bedenkingen of opmerkingen bij.

VOORZITTER: Zijn daar nu nog vragen over? Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En ook dit is eenparig. Punt 9, erediensten: kerkfabrieken: budget 2023: budgetwijziging nummer 1: advies. En misschien ... Ja, ik zie dat er een vraag is van raadslid Vonck. Steve, je hebt het woord.

VONCK: Dank u wel, voorzitter. Ik wens mij individueel te onthouden bij dit punt 9 van de gemeenteraad, met steun van mijn collega's. Ik wil even toelichten waarom. Ik wil mij met steun van onze fractie graag onthouden en wel om de volgende reden. Het is zeker niet de bedoeling, dat we op gelijk welke wijze de vrijheid van religie in twijfel te trekken of de individuele beleving ervan te beknibben. Want we beseffen de gevoeligheid van deze materie, maar anderzijds willen we aandacht vragen voor het feit dat de openbare financiering van kerk, erediensten en bedienaars niet zo evident is. De tand des tijds laat dit als een evidentie lijken, maar dat is het allerminst.

Want wanneer bv. vereniging X, ondanks een gigantisch eigenkapitaal op alle denkbare niveaus en voor alle mogelijke kosten ondersteuning vraagt, deze ondersteuning vervolgens krijgt op basis van fouten en gedateerde cijfers en vervolgens de wet overtreedt, dan zou dat menig wenkbrauw doen fronsen en terecht. Maar wanneer we de X vervangen door de Kerk, dan zien we het volgende. We zien dat de bijdrage aan de Kerk van de belastingbetaler stijgt, terwijl het aantal mensen dat wekelijks bediend wordt zienderogen daalt. Nu is geloven natuurlijk meer dan naar de wekelijkse mis gaan en dat erkennen we ten zeerste. Maar de individuele beleving en het geloof als morele leidraad nemen, hoeft geen geld te kosten aan de belastingbetaler. Vervolgens horen we dat de overheid er voor de nationale betoelaging sinds jaar en dag van uitgaat dat 80 % van onze inwoners katholiek is en blijft. Wat als leidraad voor de verdeelsleutel van die werkingstoelage hopeloos gedateerd is. Hetgeen bijgevolg als onrechtmatig en onrechtvaardig kan beschouwd worden. En ten tweede zien we ook, dat het instituut Kerk over een financieel vermogen en patrimonium beschikt, dat zijn gelijke niet kent. Daardoor zijn zij zeer waarschijnlijk in staat om meer dan behoorlijk zelf te voorzien in hun onderhoud. Als we dat weten, dan is het bizar dat de Kerk kan blijven putten uit belastinggeld. En ten derde merken we dat de Kerk als instituut de wet overtreedt door niet in te gaan op de voorwaarden van de GDPR-wetgeving. Zoals u weet of niet weet, het recht om vergeten te worden. Ten slotte kunnen we ook niet anders dan stil te staan bij het volgende, nl. de laakbare houding van de Kerk die de laatste jaren aan het licht komt inzake kindermisbruik. En dan hebben we het zeer gemoedelijk en zacht uitgedrukt over de mist die er blijft hangen inzake het tegenwerken van het gerechtelijk onderzoek, de doofpotoperaties, de hand boven het hoofd houden van seksuele misdadigers uit eigen kringen, de beïnvloeding van het gerecht en aansluitend – maar nog het meest stuitend van al – over het verregaand gebrek aan respect voor slachtoffers van seksueel misbruik. En dan kunnen we ook niet anders dan oordelen, dat deze vermeende feiten en houding van de Kerk maken dat we met de meest kritische zin willen oordelen over verdere financiële ondersteuning. We willen nogmaals benadrukken, dat elk individu het recht moet hebben om haar of zijn religie te blijven genieten en dat dat op individueel niveau ook onaangetast moet blijven. We willen zoals gezegd de evidente almacht van de Kerk tegen het kritische licht houden, ook al beseffen we dat veel van wat we hier opwerpen geen stedelijke materie betreft wegens al dan niet grondwettelijk verankerd. Maar toch vinden we het belangrijk om van onderuit onze bezorgdheden te laten horen. Ik denk ook dat ik in deze als raadslid in eer en geweten kan spreken en dat onze bezorgdheden door een significant deel van onze inwoners gedeeld wordt. En ten slotte willen we nogmaals stipuleren dat we geen verdeeldheid willen zaaien en het meest verregaande respect hebben voor diegenen die geloven en daar kracht en hoop uit putten. Dank u wel.

VOORZITTER: Dank u wel, raadslid Vonck. Dan geef ik het woord aan raadslid Wymeersch. Frans?

WYMEERSCH: Dank u, voorzitter. Collega's, ik ben een beetje verbaasd, zelfs een klein beetje verbijsterd over de tussenkomst op zich en ook vooral over de eenzijdige inhoud van deze tussenkomst. Met

alle sympathie, maar hier wordt – dat is niet alleen hier in dit gremium, maar daarbuiten ook al – de laatste weken misbruik gemaakt of gebruik gemaakt van de inhoud van een televisieprogramma, waarbij men enkel en alleen de katholieke Kerk viseert. Laat me duidelijk zijn, ik ben geen pilarenbijter, ik ben gedoopt, ik ben christelijk, maar ik ben niet praktiserend. Dat heeft zijn redenen, waar velen van jullie en anderen waarschijnlijk ook die mening zijn toegedaan. Maar nu alles – en het gaat hier dus duidelijk over het onderwerp kindermisbruik – dat beperken tot de rol daarin van de katholieke Kerk is meer dan een brug te ver. Want we kunnen organisaties legio opnoemen en godsdiensten legio en godsdiensten legio die dus hetzelfde doen, hetzelfde meemaken. Katholieke verenigingen, christelijke verenigingen, andere verenigingen, ik ga geen opsomming doen, maar het is van alle tijden en het is van alle lagen in de bevolking, het is van alle lagen van de organisaties. Dus die eenzijdige benadering stoort mij. En ter afronding wil ik dan toch nog één detail vermelden. Als ik uit uw mond of uit de mond van de Vooruit-fractie “we verwijzen naar een doofpotoperatie”, dan meen ik dat die fractie zeker slecht geplaatst is om over doofpotten te spreken.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wymeersch. Ik geef het woord aan raadslid Jos De Meyer. Jos?

DE MEYER: Ik wil over één element toch tussenkomen. Omdat onze collega het ook aanhaalt. Ik vind dat het kindermisbruik in de Kerk eigenlijk de zwartste bladzijde in de geschiedenis van de katholieke Kerk is. En daar is geen enkele, maar ook geen enkele verontschuldiging voor. En waar mogelijk moet de juridische procedure verder gevoerd worden en criminele feiten gestraft worden en eventueel ook financieel vergoed. Justitie moet hier ten volle haar werk doen. Maar ik ben er ook van overtuigd, dat daarmee het menselijke leed van de slachtoffers niet geheeld zal zijn. Dit moet justitie doen, dit moet de Kerk doen. Anderzijds vind ik wel – en dat is de reden waarom ik tussenkom – dat het werk van vele religieuzen en vele leken binnen de katholieke kerkgemeenschap – en ik denk dan aan het katholiek onderwijs – de voormalige – en er zijn er nog – katholieke ziekenhuizen, zorginstellingen, psychiatrische ziekenhuizen, rusthuizen, het werk dat daar gedurende decennia door mensen soms professioneel en soms als vrijwilliger verricht is, dat we dit niet onder de mat mogen vegen. Integendeel. Wat betreft kindermisbruik heb ik gezegd wat ik dacht over de katholieke Kerk en inderdaad, het is dringend tijd dat daar verder wordt opgetreden. Maar zeggen dat het alleen daar gebeurt, is natuurlijk zeker niet correct. En ook voor het ander misbruik mogen we onze ogen niet sluiten. Maar dat heeft de collega ook niet geïnsinueerd. Samengevat, ik wil op geen enkele wijze de misdrijven vergoelijken, integendeel. Laat dat heel duidelijk zijn. Maar ik wil wel aandacht vragen voor het werk van vrijwilligers, van gelovigen, van religieuzen die gedurende decennia ook in onze stad het beste van zichzelf gegeven hebben. Ik vraag alleen dat we het debat intellectueel eerlijk voeren.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer. Ik geef ook het woord aan raadslid Kris Van der Coelden. Kris?

VAN DER COELDEN: Voor alle duidelijkheid, ik denk dat we het allemaal wel eens zullen zijn over het feit dat de zaken, die aan het licht gekomen zijn inzake kindermisbruik, dat die absoluut verwerpelijk zijn en dat die op elke mogelijke manier moeten afgekeurd worden. Daar gaat het ook niet om. Het gaat er hem ook niet om – en ik denk dat Steve daar heel genuanceerd in geweest is – om de goeie wil en het goeie werk te ontkennen van heel wat mensen die actief zijn en geweest zijn binnen de katholieke Kerk of bij alle instellingen die tot het ruime katholieke veld in Vlaanderen gerekend kunnen worden. Dat het ook niet de bedoeling is van Steve – en daar is hij nog duidelijker geweest – om de individuele gelovigen hier op één of andere manier te viseren. Maar ik denk, collega's, dat we er ook niet aan uitkunnen dat heel de commotie die ontstaan is de jongste weken, naar aanleiding inderdaad van die tv-uitzending, dat die toch ook bij heel veel mensen en in het publieke debat de vraag heeft doen stellen naar de manier waarop de Kerk en de kerkelijke instellingen in Vlaanderen al heel lang gefinancierd worden. En het is juist dat debat, dat Steve hier in de raad wil krijgen. Toch ook wel die nuance, kindermisbruik is uiteraard geen exclusiviteit van de katholieke Kerk. En ik kan mij best voorstellen dat ook andere gelovige mensen en niet-gelovige mensen zich daaraan bezondigen. Alleen als ge dan heel dat verhaal ziet, dan moet je wel vaststellen, dat kindermisbruik ontstaan is en gedijt heeft in een sfeer van hiërarchie, van strikte hiërarchie en dat die hiërarchie voor een groot deel ook verklaart waarom het kunnen gebeuren is. En het hiërarchisch karakter is nu wel iets dat eigen is of heel eigen is aan de katholieke Kerk en waar je bij andere geloofsgemeenschappen veel minder hebt. Om het mij gemakkelijk te maken, in de Protestantse geloofsgemeenschap heb je veel minder die hiërarchie, die ge wel hebt in de Kerk. En ge kunt dat niet los zien, allé, ge kunt die feiten die aan het licht gekomen zijn daar volgens mij niet los van zien. Ik denk, collega's, hetgeen dat Steve hier zegt, is iets dat al heel lang op zijn minst in onze fractie, maar ik denk ook wel in andere fracties leeft en soms tegen de borst stuit. Het gaat hier ook niet om – in het licht van de stadsbegroting – om gigantische bedragen die jaarlijks naar de kerkfabrieken gaan. Maar het is wel iets, waar denk ik de meesten van ons zich wel eens vragen bij gesteld hebben van moet het echt evident zijn, ook in 2023, dat de tekorten van de kerkfabrieken zonder meer worden bijgepast door de lokale gemeenschap. Allé, het is die discussie, over de financiering van de kerkgemeenschappen en de geloofsgemeenschappen in het algemeen, dat Steve hier willen aantrekken heeft. En waarom hij zich namens onze fractie bij de stemming zo dadelijk symbolisch zal onthouden. En ik denk dat dat een discussie is, die we de komende jaren hoe dan ook zullen moeten voeren. Is het niet hier in de gemeenteraad, dan zal het op een ander niveau zijn, waar dat soort beslissingen genomen zullen worden.

VOORZITTER: Dank u wel, raadslid Van der Coelden. Dan geef ik het woord aan de burgemeester.

BURGEMEESTER: Collega's, de reeks Godvergeten heeft iedereen enorm geschokt. Heeft ons met walging vervuld en het is inderdaad zo, dat er veel te lang zeer ernstige feiten die mensen en hun familie voor het leven hebben getekend, dus dat die onder de mat zijn geveegd en dat inderdaad – zoals ook

een aantal collega's hier hebben naar voorgebracht – de hiërarchie daar ofwel de ogen heeft afgewend, ofwel eigenlijk toch ook mee het in, eigenlijk in de doofpot heeft proberen steken en daar ook ja, jaren en tientallen jaren in geslaagd zijn. Ik denk dat kindermisbruik en seksuele uitbuiting van kinderen ja, een fenomeen is van vele tijden en vele culturen. Maar natuurlijk, als dat gedijt in een sfeer van het kan en het wordt allemaal zowat vergoelikt, ja, dan ... Ge ziet dat ook wat er in Ierland gebeurd is, wat er in sommige weeshuizen gebeurd is her en der in de wereld. Ja, we zijn nu toch wel op een punt gekomen, dat we één, dat moeten erkennen en twee, dat daar ook opheldering moet worden rond gecreëerd. Nu, het debat dat hier een beetje gevoerd wordt, ja, dat is een debat dat we in het Vlaams en in het federaal parlement moeten voeren. En ik denk dat elke partij daar zijn eigen standpunt en zijn eigen keuze in moet maken. Ik ben er ook van overtuigd – ik wil dat ook benadrukken – dat gelovigen en ook in de naam van God, dat er heel veel – of van welke God ook – heel veel goede dingen gebeurd zijn. Dat wordt ook erkend door een aantal, door alle sprekers hier. Ik stel ook wel vast en iedereen die de geschiedenis een beetje kent, dat er ook heel veel misdaden gebeurd zijn door groepen en ideologieën die het geloof en godsdiensten wilden bestrijden. Dat mag ook wel gezegd worden. Dus ik denk, men moet het niet alleen zeggen van ja, religies zijn oorzaak van veel ellende en van veel misdaden of in naam van religies werden veel misdaden gepleegd. Ook in het bestrijden van religies zijn er heel veel misdaden gepleegd. Maar laat ons terugkeren naar waarover het nu gaat. Het gaat over de 10 kerkfabrieken in Sint-Niklaas. Vroeger lid zijn van een kerkfabriek, dat waren de notabelen van de parochie. Nu zijn dat allemaal vrijwilligers, die daar tijd en energie insteken om de zaak draaiende te houden. Soms in heel moeilijke omstandigheden, met procedures die alsmar ingewikkelder en complexer worden. En laat ons ook niet vergeten, dat heel veel van de middelen die wij als stad moeten bijdragen, betrekking hebben op de instandhouding van een patrimonium. Een patrimonium, dat dikwijls gaat om monumenten aan de ene kant of bijzonder waardevolle gebouwen die toch wel tekenend zijn voor een deelgemeente, voor een buurt, voor een parochie. En zelfs in parochies of in wijken, waar nog maar weinig mensen ter kerke gaan of waar de kerk nog amper gebruikt wordt, is dat kerkgebouw toch nog altijd een teken van verbondenheid van de samenhang van die buurt. Het is soms een beetje de navel van een wijk of van een buurt. En allé, het gaat vooral daarover, denk ik, waar wij als college aan de gemeenteraad de goedkeuring vragen van die budgetten. Voor het overige denk ik, collega's, het is goed dat iedereen zijn mening daarover kan uiten hier in deze raad, maar dat dat debat waar Steve eigenlijk zijn tussenkomst mee begonnen is, dat dat debat gevoerd moet worden op Vlaams en op federaal vlak.

VOORZITTER: Dank u, burgemeester. Steve?

VONCK: Ja, heel kort, voorzitter. Ja, ik heb de antwoorden gehoord en ik begrijp uiteraard de meeste antwoorden die gegeven zijn. Ik denk dat, ik ga geen doofpot creëren, maar om op Frans zijn vraag te antwoorden, maar ik denk dat het goed is dat we het er eventjes over gehad hebben. En ik denk dat ...

en dat we het hier niet gaan oplossen. Maar ik wil op deze manier dit toch op een symbolische manier aanraken. Dank u wel.

VOORZITTER: Dank u wel. Dan als er geen tussenkomsten meer zijn, dan stel ik voor dat we overgaan tot stemming van punt 9. Wie stemt voor? En dat is meerderheid, het Vlaams Belang, ... ja iedereen, behalve raadslid Vonck. Is dat genoteerd? Ja, die onthoudt zich heeft hij gezegd. Punt 10, erediensten: kerkfabrieken: budgetten 2024: kennisneming. Zelfde stemming? Oké. Punt 11, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden: MIWA: buitengewone algemene vergadering: kennisneming agenda en bepaling mandaat vertegenwoordiger. Dat is bij schepen Baeyens.

BAEYENS: Ja, dat is toegelicht op de commissie. En we hebben daar ook de 6-maandelijkse toelichting vanuit de intercommunale gegeven.

VOORZITTER: Dank u wel. Zijn daar vragen? Ik zie dat mevrouw Luyckx het woord vraagt. Anneke, je hebt het woord.

LUYCKX: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Het is eigenlijk gewoon om te melden, dat wij ons gaan onthouden bij dit punt, omwille van een aantal redenen. Maar vooral omwille van het feit, dat er ja, nog altijd een heel aantal dingen zijn, waar wij vragende partij voor zijn, waar niet op gereageerd wordt of amper op gereageerd wordt. Dus de prijsstijgingen zitten ons ook nog altijd hoog. En dat is de reden waarom wij ons zullen onthouden.

VOORZITTER: Dank u wel voor deze stemverklaring. Dan heeft ook nog raadslid Julien Ghesquière het woord gevraagd. Julien?

GHESEQUIERE: Ik heb deze week eigenlijk in de commissie al een paar suggesties gedaan in verband met de algemene vergadering. En ik richt mij eigenlijk tot de collega, die daar de gemeenteraad gaat vertegenwoordigen. Ik heb eigenlijk gevraagd in de commissie om eventueel eens te kijken of een samenaankoop in verband met asbestattesten een mogelijkheid was in de toekomst. Maar ik denk dat dat heel moeilijk gaat worden. Ik heb er eens goed over nagedacht. Omdat het afleveren van asbestattesten toch wel heel verscheiden is volgens de woning, het aantal plaatsen en noem maar op. Maar ik zou dan willen suggereren om daar te vragen om een lijst te publiceren op de website van MIWA tot wie men zich kan wenden, omdat er eigenlijk zoveel mensen zijn die inderdaad een asbestattest kunnen afleveren, maar de prijzen zijn enorm verschillend. Doodgewoon dat de mensen op verschillende plaatsen prijs kunnen vragen, dat is één. En wat mij nog zeer recentelijk is binnengekomen aan email, ik heb via via vernomen dat het achterlaten van winkelkarren, wat tegenwoordig ook zo een beetje mode wordt op bepaalde hotspots ...

Dus men gaat naar – ik ga geen namen noemen van winkels, maar het is op verschillende plaatsen – men gaat naar de winkel, men brengt zijn gerief naar huis met het winkelkarretje en men laat dat doodgewoon op straat staan. Dat daar toch ook al intussen GAS-boetes zou worden voor uitgereikt

zijn. Ik zou daar toch graag – en dat hoeft vandaag niet, ge moogt daar een schriftelijke vraag van maken – toch wel graag wat uitleg over krijgen. Want uiteraard, ook dat is sluikestorten hé.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Ghesquière. Mijnheer Vonck?

VONCK: Een heel korte aanvulling op mijnheer Ghesquière zijn puntje. Ik was deze week in een supermarkt, die ik niet bij naam ga noemen en daar blokkeerden de wieltjes van als ik de parking van de supermarkt afreed. Misschien nog een idee om dat open te trekken naar andere supermarkten of te proberen, allé.

VOORZITTER: Wij hebben dat niet zo goed kunnen verstaan. Daar blokkeerden ...

VONCK: Sorry, voorzitter. Ik zei als antwoord op of als aanvulling op mijnheer Ghesquière zijn dingen, dat ik een supermarkt was, waarvan de wieltjes van het karretje automatisch blokkeren bij het verlaten van de parking van de supermarkt.

VOORZITTER: Ah ja, ja, oké. Dank u wel. Goed. Ik denk dat onze vertegenwoordiger dat heeft gehoord en kan meenemen. Als er geen verdere vragen of tussenkomsten zijn, dan gaan we over tot stemming. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Ah oh, sorry. Meerderheid – sorry – CD&V, Vooruit en dan de onthouding van de fractie van het Vlaams Belang. Excuseer. Dan zijn we gekomen aan punt 12, diensten: ICT: instap raamcontract Kampenhout: goedkeuring. Schepen Somers?

SOMERS: Ja, dank u wel, voorzitter. Kort besproken in de commissie en daar waren geen vragen verder over. Ook niet over de volgende 2 puntjes, die in dezelfde lijn liggen.

VOORZITTER: Ja, ...

GEEN OPNAME

DE BRUYNE: Ja, toegelicht tijdens de commissie en geen verdere vragen.

VOORZITTER: Zijn daar nu vragen? Dan gaan we over tot stemming. Wie stemt voor? En ook dit is eenparig. Punt 16, werken: linkervleugel stadhuis: vernieuwing en aanpassing HVAC: wijze van gunning, raming en voorwaarden: goedkeuring. Ook bij schepen De Bruyne.

DE BRUYNE: Ja, ook hier waren geen verdere vragen.

VOORZITTER: Zijn daar nu nog vragen of opmerkingen? Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 17, werken: stadsschouwburg: leveren en plaatsen van vaste tribune en zetels: wijze van gunning, raming en voorwaarden: goedkeuring. En dat was op de commissie van schepen Baeyens.

BAEYENS: Ja, ik denk dat we daar een goeie toelichting gekregen hebben en dat misschien samen zelfs kunt nemen met punt 18. Dat is een ander deel van de schouwburg. We hebben ook of ik heb de kans gekregen om dat ook deze week aan de cultuurraad te kunnen toelichten. Ik denk dat dat eigenlijk allemaal zeer positief onthaald wordt om deze aanpassingen en opfrisbeurten te doen. Het is

natuurlijk, het blijft uitdagend en vooral de termijnen en zo. Allé, we gaan dat van heel kort nabij volgen, omdat de impact van het programmeren in de schouwburg toch wel heel groot zou kunnen zijn als die werken uitlopen. Dus we zijn toch wel bijzonder blij, dat het hier nu voorligt. Dat we normaal de timing in ieder geval kunnen halen van gunning. Maar toch nog wel wat spannende tijden.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen. Ik kijk even in de richting van de raad of we ook hier punt 17 en 18 samen kunnen stemmen? Ja? Dan als er geen vragen meer zijn of opmerkingen stel ik voor dat we overgaan tot stemming. Wie stemt voor? En ook dit is eenparig. Punt 19, stedelijk zwembad 'De Watermolen' Sportkringpark: addendum aan de samenwerkingsovereenkomst inzake de prijssherziening: goedkeuring. En hiervoor kijk ik in de richting van schepen Buysrogge.

BUYSROGGE: Ja, dank u wel. Ook dit dossier is toegelicht in de commissie. Het is zo, dat door de gestegen bouwrijzen overal, ook in dit dossier, dat er een addendum wordt voorgelegd aan de gemeenteraad. Een addendum van een samenwerkingsovereenkomst om Sportoase een investeringssubsidie te kunnen geven om de bouwwerkzaamheden te kunnen opstarten. Ik heb ook in de marge van die bespreking – ik wil het hier ook voor heel de raad nog eens eventjes herhalen – aangehaald dat deze week ook de grondverwerving van het perceel vooraan, De Chalet genaamd, dat die grondverwerving volledig afgerond is en dus gefinaliseerd is. En bijgevolg dat ook er een intrekking gebeurd is van het beroep, dat hangende was bij de raad voor vergunningsbetwisting. Dat betekent dat er goed nieuws is voor het zwembad, nl. dat het zwembad in uitvoering kan gaan. Dat de werken kunnen starten. Dus ik denk dat dat heel positief nieuws is. In die zin kan ik nog meegeven, dat de voorbereidende grondwerkzaamheden, dat die in de loop van volgende week zullen starten en dat in de loop van volgende maand de bouwwerkzaamheden effectief met de palen die in de grond gaan geklopt worden, gaan starten. Dus de bouw van het zwembad begint.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Ondertussen heeft raadslid Ilse Bats het woord gevraagd en raadslid Wymeersch. En ook raadslid De Meyer. Mevrouw Bats?

BATS: Dank u wel. Ja, in de commissie heeft mijn fractieleider onze opmerkingen omtrent ...

VOORZITTER: Mevrouw Bats had eerst het woord gevraagd.

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Wij doen altijd in volgorde van het ...

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Sorry, Frans, maar dat doen we als we de raden van juni en december hebben, maar in andere raden kijken we altijd naar wie het woord vraagt. Nee, dat is niet waar.

Mevrouw Bats, u ...

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Mevrouw Bats heeft het woord.

BATS: Ik zal niet in uw vaarwater praten. Is het goed? Dus zoals ik zei, mijn fractieleider heeft op de commissie onze opmerkingen omtrent de ja, indexering of meerprijs van de bouwwerken heeft hij verwoord. En heb ik mijn frustratie nog eens geuit en u de vraag opnieuw gesteld waarom u van dit addendum niet gebruik hebt gemaakt om de zwemlessen voor kinderen opnieuw op de agenda te zetten. En ik wil dat hier nog eens herhalen. Maar omdat het niet zo duidelijk lijkt, wat het grote probleem is, ga ik dat nu – en omdat het toch nog vroeg is, het is half 8 – ga ik daar nu eens mijn tijd van maken om dat eens duidelijk uit te leggen tegen de hele meerderheid, wat nu eigenlijk mijn grote boosheid is. En daarmee wil ik starten met de samenwerkingsovereenkomst even voor te lezen of ten minste niet helemaal, want dat is 37 pagina's. Ik ga mij beperken tot pagina 20, 3 zinnen, waar de essentie van de zaak instaat. Dus zoals gezegd, mijn probleem gaat over zwemlessen voor kinderen, die vanaf nu zullen mogen alleen of vanaf de opening van het Watermolenbad alleen nog zullen worden mogen georganiseerd door Sportoase. Kinderlessen zullen ook aan Sportoase moeten betaald worden en sportclubs hebben daar geen zeggenschap in. Officieel staat daar: "In gezamenlijk overleg ..." – wat ik al vreselijk vind, want dat wil zeggen dat de schepen dat echt zo mee overlegd heeft – "... tussen de stad Sint-Niklaas en Sportoase wordt afgesproken, dat Sportoase exclusief het aanbod aan zweminitiatie organiseert". Exclusief! "Het betreft het aanleren van zwemmen ..." – en nu komt het nog veel ergere, dus luister allemaal alstublieft deze keer wreed goed – "... volgens de methode van de Sportoase zwemschool". Dus het is niet alleen betalen aan Sportoase en niet alleen leskrijgen via Sportoase, maar het is ook nog eens volgens de methode van de Sportoase zwemschool. Dus we gaan hier vanaf binnen een paar jaar kinderen krijgen in Sint-Niklaas die allemaal op dezelfde manier leren zwemmen. Geen enkele andere mogelijkheid meer. "Sportoase laat de zwemclubs ..." – moet ge weten met welk goed hart dat die zitten – "... toe om dan bij de meer gevorderde groepen de clubwerking voor te stellen en te promoten zelfs omdat er toch een doorstroming zou kunnen zijn en die wordt zelfs maximaal gestimuleerd". En dus, schepen, heb ik dat hier hoeveel keer al, eerlijk, 20 keer in commissies en gemeenteraden aan u verteld, gevraagd. Ge hebt altijd vriendelijk geantwoord, dat is waar. Maar altijd wel hetzelfde antwoord. Om u te vragen om dat alstublieft dat tij te keren. Maar ja, nu stond dat toch wel in die samenwerkingsovereenkomst hé. Dat ging niet meer. Maar nu ineens is daar een addendum, waar – jawel, het is wel juist wat ik zeg – nu ineens is daar een addendum waar Sportoase vraagt naar meer centen. Voor een groot deel met reden, want de bouwprijzen zijn inderdaad de lucht in. Dus daar ga je mij niet veel over horen zeggen. Maar denk ik, ah ha, dat is een goed plan.

Dan kan hij, wat hij verkeerd heeft onderhandeld, meenemen en zeggen "weet ge wat, als ge 4,8 miljoen meer krijgt, dan wil ik wel iets in de plaats als stad, want ik ben schepen van mijn clubs, er is iets fout gegaan, ik wil dat rechtzetten". Maar nee, dat is niet gebeurd. Dus dat is nu alweer van de mat geveegd. En dat blijkt alweer niet zo'n groot probleem. Dus, ik geef les. Dat weet ge ondertussen

allemaal. En bij mijn leerlingen helpt het om soms eens een ander voorbeeld te geven. Dat zwemmen, ge verstaat dat allemaal niet, dat is misschien wat abstract, maar laten we nu gewoon voetbal pakken. Ge hebt allemaal wel kinderen of kleinkinderen of broers of zussen, die voetballen of voetbal gespeeld hebben of met voetbal zijn opgegroeid. Stel, er is een private partner en die bouwt hier een nieuwe sporthal. Keischoon, echt ongelofelijk. Niet één voetbalplein, vier voetbalpleinen. Echt, we zijn allemaal wreed content. “Maar ...” – zegt die private partner – “... vanaf nu mogen alle sportclubs of alle voetbalclubs van Sint-Niklaas ...” – hoeveel zijn dat er? 4 of 5 – “... die mogen niet meer zelf de kleine kindjes leren shotten, gaan we niet meer doen. Vanaf nu moeten die dat leren bij mij, bij ons. Die moeten bij ons voetbalinstructie betalen en als ze 500 m kunnen lopen volgens onze methode, niet volgens gelijk welke methode en ze kunnen de eerste voetballen in de goal shotten, dan gaan we hen voorstellen dat er in Sint-Niklaas sportclubs bestaan, voetbalclubs bestaan en dan pas mogen ze kiezen”. Dus, vrije keuze voor ouders, vrije keuze voor kinderen, vrije keuze van methode, op welke manier dat ge leert voetballen, dat gaat allemaal niet meer. Nee, nee, nee, we gaan dat vanaf nu zo organiseren. En de stad heeft dat zo mee beslist. Hoe denkt ge dat Sint-Niklaas gaat reageren? Ik peins niet goed hé. Ah nee. Iedereen op zijn achterste poten, want zou jij dat willen dat uw zoon leert voetballen via één methode en dat ge zelf niet uw club moogt kiezen? En zou jij dat willen en jij? Ik denk het ook niet hé. Maar nu gaat dat over zwemmen. En nu ineens is dat voor niemand die hier zit een probleem en wordt dat altijd goedgekeurd. Dus vraag ik opnieuw, nu dat ge het allemaal eens op een andere manier hebt uitgelegd gekregen, denk eens heel goed na, als ge dit nu stemt - misschien moet ge eens schorsen subiet - of het wel oké is, dat ge daar nog allemaal mee akkoord zijt. En dan moet ge misschien eens terugkomen en met hele en volle verstand eens denken over de samenwerkingsovereenkomst die hier voorligt. En, schepen, als ge terug wilt antwoorden met “we gaan daar afspraken over maken zulle, het is allemaal oké, ge maakt u zorgen om niets”, ik moet uw antwoord niet hebben. Want die afspraken, we moeten eerlijk zijn, afspraken dat zijn dingen die praktisch worden afgesproken. Waar gaan de tafels en de stoelen staan? Om hoe laat gaat ge naar waar? Wanneer gaat ge wat doen? Afspraken tussen mensen. Maar andere mensen aan een tafel kunnen andere afspraken geven. Zo’n essentieel element als wat hier voorligt of waar het nu over gaat, over zwemlessen van kinderen, waar clubs worden geboycot en waar kinderen niet meer op gelijk welke en vrije manier kunnen leren zwemmen, dat moet in een samenwerkingsovereenkomst. Daarvoor wordt dat geschreven. Denk er nog eens goed over na. En wij stemmen alvast tegen.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Bats. Dan geef ik het woord aan de heer Wymeersch. Frans?

WYMEERSCH: Dank u, voorzitter. Laat ons wel wezen en daar werd het kalf natuurlijk gebonden, als Sportoase niet het schoolzwemmen en de initiatie, zweminitiatie kan herbergen, kan aanbieden, dan is de rendabiliteit van dit zwemparadijs ver zoek. Dus ze hebben het schoolzwemmen nodig, ze hebben de initiatie nodig, want anders zal die ballon niet opgaan en wordt het een verlieslatende affaire. Eerste

vaststelling. Tweede vaststelling is – en dat zit in hetzelfde molentje – dat ge hier vandaag voor de laatste keer vrees ik een enorme kans laat liggen. Als ge de grote werven, die voorzien waren, op een rijtje zet en we stellen vast dat u de werken van de bibliotheek hebt ingetrokken, gaat niet meer door wegens te duur, dat u de werken aan de Grote Markt hebt ingetrokken en gewijzigd wegens te duur en dan komen wij, dan worden wij nu geconfronteerd met een verhoging van prijs – en wat de reden ook is, dat laat ik nog even in het midden – van ongeveer 5 miljoen euro. En inderdaad, het is correct, dat dat te maken heeft met de inflatie, stijging van de lonen, stijging van de grondstoffen en dergelijke, dat is allemaal goed. Dat is allemaal perfect mogelijk. Maar wat ik dan niet begrijp, is dat de prijsstijging van 15,5 % - want daar komt het ongeveer op neer, over een halve procent gaan we niet discussiëren – dat die dus nu wordt doorgevoerd, maar dat u wetende dat de oplevering, de eerste zwemmer die in het bad springt, dat dat minstens nog 2 jaar gaat duren en dat ge dan geen indexaanpassing niet meer voorziet, dat getuigt wel van grote kortzichtigheid. Want ge gaat mij niet wijsmaken, dat de prijzen, de lonen en dergelijke binnen 2 jaar hetzelfde zullen zijn als vandaag. Ge calculeert dat niet in. Waar vroeger Sportoase een buffer had ingebouwd van 2 % in normale omstandigheden - zwaar mispakt, kunnen ze niet aan doen, maar het is zo – en nu zeggen van neen, we bouwen geen buffer in, dat vind ik een beetje een brug te ver. En in feite komt het erop neer, dat ge de laatste kans om iets degelijks op poten te zetten, wat de meerderheid van de Sint-Niklase bevolking vraagt en een groot gedeelte van deze raad ook vraagt, zelfs mensen uit de meerderheid die zeggen van “in feite hebben jullie gelijk”. Oorspronkelijk, eigenlijk had het moeten zijn, dat ge een zwemparadijs in combinatie met de provinciale overheden zou ingeplant hebben aan De Ster, Sinbad zou blijven en op een deftige manier aan zwemmen en initiatie en schoolzwemmen zou doen. Maar dat hebt ge niet gedaan. Dat hebt ge niet gerealiseerd. En het was nu de laatste kans om te zeggen van “kijk, mannekes, het wordt te duur, het wordt te veel, we gaan het opnieuw bekijken”. “Sorry, Sportoase, eventjes on hold. We gaan alles opnieuw negotiëren en kijken of we nog verder doen”. Maar dat is niet mogelijk blijkbaar. En ik weet perfect waarom dat niet mogelijk is hé. Wat schiet er dan nog over volgend jaar op het rapport? Dat zal niet te veel zijn hé. Als ge naar de kiezer gaat met uw verwezenlijkingen. Geen bib, geen markt of een halve en dan moet ge nog het zwembad laten vallen. Dat gaat ge dus niet doen. Dat is het probleem. Een politieke keuze, waar ge dus de Sint-Niklase bevolking mee opzadelt in de toekomst.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Ik geef het woord aan de heer De Meyer.

DE MEYER: Voorzitter, collega, collega's, onze houding ten gronde is u uiteraard bekend. We zijn voor meer zwemwater in deze stad, maar wij vonden dat dit nieuwe zwembad niet in een woonwijk moest komen, maar wel op het provinciaal recreatiedomein De Ster, waar ge de opportuniteit had om samen te werken met de provincie. Het dossier, dat vandaag voorligt, dat is eigenlijk de kroniek van het voorspelbare, nl. het onvoorspelbare van de werkingsuitgaven van de beschikbaarheidsvergoeding. We hebben daar vroeger voor gewaarschuwd. Het addendum voorziet dat er 4.800.000 en zoveel euro's

bijkomen. Bijna 5 miljoen. Dat is natuurlijk geen klein bedrag. Uiteraard zijn we niet blind voor alle kostenstijgingen, die er ondertussen geweest zijn. Maar, collega's, daar houdt het uiteraard niet mee op. Als ik het eventjes schematisch voorstel, de beschikbaarheidsvergoeding, de werkingsuitgaven, oorspronkelijk voorzien gedurende 30 jaar 2 miljoen per jaar. Die 2 miljoen moet ge eigenlijk opsplitsen in 1 miljoen, waarvoor wij nu reeds de komende jaren een kleine 5 miljoen meer betalen. En anderzijds 1 miljoen waar wij in de toekomst geïndexeerd nog voor zullen bijbetalen, nl. 20 % ten laste van Oase, van Sportoase, 40 % op basis van de ene index en 40 % op basis van de andere index. Mijn vraag is natuurlijk – en ik heb die enkele maanden geleden reeds gesteld – waarheen gaat ons dit op termijn leiden? Ik begrijp ten volle, schepen, dat gij vandaag niet kunt zeggen als we het zwembad openen op 1 januari – ik zeg maar iets – 2025, 2026, 2027, wat dan het hogere bedrag zal zijn, dat ge dat vandaag nog niet kunt invullen, daar heb ik alle begrip voor. Maar ik heb u reeds enkele maanden geleden gevraagd en ik vraag het opnieuw “veronderstel dat het stedelijk zwembad zou geopend worden op 1 januari 2024 en dat we ondertussen in 2023 geen enkele indexaanpassing meer zouden hebben, wat is dan de indexstijging die we in surplus moeten betalen aan Sportoase?”. Dat is een heel eenvoudige vraag, waar ik graag een duidelijk antwoord zou op hebben, omdat het op zijn minst al een tendens aangeeft en dat het ons waarschuwt voor datgene wat we de komende jaren nog mogen verwachten. Kroniek van het onvoorspelbare, dat we voorspeld hebben.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer. Dan geef ik het woord aan schepen Buysrogge.

BUYSROGGE: Ja, dank u wel. Proficiat, collega's, proficiat. Allé, ik vind het knap dat jullie allemaal – zoals collega De Meyer zegt – dat jullie dat allemaal voorspeld hadden. Proficiat, dat jullie wisten dat er een coronacrisis ging uitbreken. Proficiat trouwens ook, dat jullie wisten dat er een oorlog in Oekraïne ging uitbreken. Dat dat als gevolg zou hebben, dat de energieprijzen zouden stijgen. Dat jullie dan ook door voorspeld hadden en zegden van ja, dat had zijn effecten ook of dat zal ongetwijfeld zijn effecten op de bouwprijzen hebben. Het is knap, visionair. Wij beschikten inderdaad niet over die gave. Ik wist niet volledig wat de plannen van Poetin waren. Ik wist niet wat dat beestje uit China ging doen. Wij hadden dat inderdaad onvoldoende voorspeld. Dat is juist, tot mijn spijt. Wij hadden voorzien, dat er een indexstijging inzat van 2 %. Dat was voorzien op basis van hetgeen dat de afgelopen jaren, de voorgaande jaren een gemiddelde stijging was. En we hadden dat ook aangenomen.

Die buffer moest Sportoase ook voorzien in de offertes, zoals dat ze gedaan hebben op basis waarvan de samenwerkings..., dat de gunning gebeurd is. Dus en dat blijkt uiteindelijk hoger te zijn door die onvoorziene omstandigheden, die ik zojuist – en sorry daarjuist voor mijn cynisme – geschetst heb. Maar dus, feit is, dat er dus een stijging is van de kostprijs, waarvan dat ik eigenlijk weet – en er wordt zo gezegd van ah ja, ik weet van de meerderheid dat – ik weet ook van de oppositie dat er eigenlijk begrip is voor het feit dat die prijsstijging er nu eenmaal inzit. Dat is zo. Maar, Jos, gij vroeg daarjuist ook concreet ja, wat betekent dat dan, als ge naar de gevolgen van eventuele aanpassing op de

jaarlijkse werkingssubsidie? Als ge bv., nee, ik zal het anders zeggen, het is ongeveer half om half dat de jaarlijkse werkingssubsidie, die afgerond een kleine 2 miljoen is als basistarief. Allé, het is 1,9 en zoveel. Daarvan weten we nu wat de consequentie is voor de, allé, ge moet dat eigenlijk in twee delen kappen. Ik zal het zo zeggen. Eén is op basis van de lening die ze dienen aan te gaan, waar er een rente-effect is dat we nog niet kennen. Waar we op, allé, we hebben het er dinsdag in de commissie ook over gehad, dat we op één of andere manier in rekening moeten brengen. Ze moesten rekeninghouden met een rentevoet van 2 %, die hoger zal zijn en die kostprijs zullen we moeten opnemen. Dat is zo bepaald. Daarnaast het andere deel, het andere miljoen van de ongeveer 2 miljoen, gaat over de, ja, voor de werking en de exploitatie. Want, Frans, ge verwees daarjuist dat ge zei van ja, het schoolzwemmen is noodzakelijk om rendabel te zijn, het is eigenlijk juist omgekeerd hé. Dus het recreatief zwemmen hoort, is in principe rendabel. En het is specifiek, allé, want wij bouwen dat zwembad niet om dat recreatieve deel. Dat is een leuke bijkomstigheid, waar ge heel wat Sint-Niklazenaren en mensen van buiten Sint-Niklaas wel gaat hebben. Wat onze eerste betrachting is, is om te voldoen aan de noden die er zijn binnen de scholen, bij de clubs en dus de rentabiliteit, de winstgevendheid – als ik dat woord hier zonder verketterd te worden, Chris is hier niet, dus ik mag het gebruiken – dus het meest winstgevende bestaat hem uit het recreatieve deel, het schoolzwemmen en het clubzwemmen, daar zit hem vooral het belang in voor de investering die wij als overheid doen. Dus uw, wat ge daarjuist ontwikkelde, klopt niet volledig. Kom, ik kom terug op het punt dat Jos maakte, het miljoen dat je afgerond moet zeggen, dat ter beschikking is als onderdeel van de werkingssubsidie voor exploitatie, voor de werking te kunnen garanderen. Als ge daar een stijging van 10 % index op voorziet, ja, daar moet ge geen hooggeleerde voor zijn, dat gaat dan over een 100.000 euro, dat dat zou betekenen. Maar daar is het afwachten waar we met zowel de gezondheidsindex als met de consumptie-index zullen eindigen in de loop, allé, tegen de opening van het zwembad. Dat de verschillende puntjes, denk ik, die ik zeker moest aanstippen. Ik wil nog, omdat het ontroerende verhaal van Ilse over ... Ik zal proberen niet cynisch te zijn. Ik vroeg mij trouwens af waarom je de vergelijking met voetbal gebruikte. Was dat om mij ... Ah ja, voilà, het is dat. Ja, ja, het is dat dat ik dacht. Nee, nee, het is ernstig. Allé, ik wil dat ook op een ernstige manier behandelen. En ik vind eerlijk gezegd, dat ge het onnodig uit zijn context trekt. En ik wik mijn woorden.

We hebben van in den beginne, van in den beginne als hier die besprekingen geweest zijn, ook in overleg nadien met de clubs, heb ik altijd gezegd dat wij als stad een bijzonder belangrijke rol hebben om de – hoe moet ik zeggen? – om de belangen van de clubs te kunnen garanderen. En wat zijn die belangen van de clubs? Dat is één, ja, een mooi nieuw zwembad. Dat is een evidentie. Een mooi nieuw zwembad, waar ze voldoende ruimte in hebben om te kunnen zwemmen en om hun activiteiten te kunnen doen. Ik denk dat we daar goeie stappen zetten met het nieuwe zwembad. Daarnaast zijn er nog een aantal andere belangen van de clubs, nl. een, ja, een levensvatbaarheid en een intentie om te

kunnen bloeien en groeien, wat ge van elke vereniging hoort. Ik denk eerlijk gezegd – en vandaar dat ik uw, het is niet zo, maar uw negatieve framing wat jammer vind – ik denk dat het nieuwe zwembad bijzonder veel potentieel heeft om nieuwe zwemmers, nieuwe kinderen, nieuwe ouderen naar de clubwerkingen te krijgen. Omdat ge daar, ge zit in een nieuwe omgeving, een nieuw zwembad, heel veel potentieel, dat is ook gebleken in andere zwembaden die in een nieuwe infrastructuur openen, dat dat ervoor zorgt dat meer mensen het zwembad vinden en dat dus de werkingen die er zijn, de clubwerkingen die er zijn, dat die ervan kunnen profiteren. Dus dat is een positief verhaal, dat ik toch wel wil brengen. Daarnaast is het zo, dat er, dat we een intensief traject willen lopen. Dat er nu een traject loopt, maar dat we een intensief traject willen verderlopen met die clubs in aanloop van de komst van het nieuwe zwembad. In die zin kan ik u ook meegeven, dat er vorige week met de droge clubs – zo noemen ze, collega's, sorry, het is niet mijn soort van humor – de droge clubs, daarnaast deze week met de natte clubs een overleg geweest is - waar een vertegenwoordiger was van Sportoase – heel specifiek om te kunnen zien wat is er nodig – want ze zijn nu bezig met de laatste details van de plannen voor de polyvalente zaal, voor het zwembad, waar moeten de haken in het zwembad exact zitten – dus die afspraken, die worden nu concreet gemaakt met die clubs. Waar die interessante input van de clubs gegeven wordt aan de mensen van Sportoase, die dan er vervolgens verder mee aan de slag gaan. Dus dat is heel waardevol, de inbreng dat op dit moment specifiek voor die dingen, bv. voor de waterpolo, een club dat ge goed kent, die heeft ook nog specifieke zaken meegegeven met betrekking tot de grootte van de goalen en dat soort dingen. Dat die de juiste, de exacte informatie hebben in dat bouwproject om er verder mee aan de slag te gaan. Dus Sportoase luistert naar hetgeen dat de clubs zeggen. Ge weet ook heel goed – en sorry als ik mij nog eens herhaal – dat er ondertussen ook een overleg geweest is, waar de 2 grote clubs waar jij terecht de belangen voor opneemt, maar waar ik dat ook doe, die belangen daarvoor opnemen – probeer dat alstublieft niet negatief te framen – dat er in juni een overleg geweest is met de voorzitters van die clubs om te – met Sportoase, met mij erbij – individueel gesprek met de voorzitters van die clubs, wetende wat hun bezorgdheden zijn rond die zwemschool, hoe belangrijk dat dat is voor een financieel model van de club, hoe belangrijk dat dat is in functie van de groei en de toestroom van zwemmers voor de werking van die club op termijn. Dus die belangen, die zijn ons heel goed bekend. Sportoase is zich daar ook heel goed van bewust, dat er een goeie samenwerking zal gevonden worden, ten behoeve van de clubwerkingen en dus bij uitbreiding ook ten behoeve van al die jonge en minder jonge zwemmertjes, die hun weg gaan vinden naar het zwembad. Wij hebben trouwens ook vandaag nog met de mensen van Sportoase afgesproken, dat er daar in de loop van het komende sportseizoen verder stappen gaan gezet worden naar voornamelijk dan die 2 clubs die met die zwemopleiding nu al aan het werken zijn, om daar verder mee rond de tafel te zitten om te zien van “hoe gaan we dat concreet aanpakken om aan die logische behoeften ...” – waar ik mee de behartiger van wil zijn, waarvan ik vind dat ik mijn verantwoordelijkheid

ook moet opnemen – “... om dat mee op te nemen. Dus alstublieft stop om die clubs zenuwachtig te maken, want dat doe je. Je bent die aan het, je bent die aan het opstoken door de manier waarop je het hier brengt. Door er ook een communicatieve vertaalslag aan te geven. Dus alstublieft, laat ons samen, schouder aan schouder, ervoor zorgen dat er een goeie oplossing komt. Je vindt in mij daarin zeker een bondgenoot en we gaan erin lukken.

VOORZITTER: Mevrouw Bats? En mijnheer De Meyer.

BATS: Ja, het is een uitgebreid en een goedbedoeld antwoord. En ik begrijp u wel, maar hoeveel juristen zitten hier rond de tafel? Ik heb geen flauw idee, maar dat zullen er toch wel minstens een stuk of 6 à 7 zijn. Die gaan allemaal zeggen wat op papier staat, is wat er staat. En die zinnen zijn wat ze zijn. Hoeveel afspraken goedbedoeld ook tijdelijk zullen worden gemaakt, als gij nu gewoon eens één keer zou zeggen “Ja, dat is waar, die zinnen staan daar echt niet op zijn plek. We hadden dat anders moeten formuleren”. Die staan eigenlijk helemaal niet fijn geformuleerd. Ge kunt daar alle kanten ... Nee, ge kunt daar eigenlijk geen kant mee uit. Alle afspraken, die zullen worden gemaakt, zullen afwijken van wat er in de samenwerkingsovereenkomst staat. Ge kunt gij daar ... Ik weet dat ook wel, dat gij nu op dit moment waarschijnlijk zeer goedbedoeld wil helpen om dit goed te maken. Maar wat in de samenwerkingsovereenkomst staat, is fout. Het spijt me, dat is wat moet veranderd worden. Los van uw afspraken.

VOORZITTER: Ik geef het woord aan de heer De Meyer. Jos?

DE MEYER: Wat mijn concrete vraag betreft naar de indexering van de jaarlijkse beschikbaarheidsvergoeding, schepen, heb ik begrepen als het zwembad opent bv. 1 januari 2026 – het kan ook vroeger of later zijn – dan bestaat het risico dat de beschikbaarheidsvergoeding met 20 à 25 %, misschien iets minder – hopelijk – misschien iets meer – hopelijk niet – gestegen is. Ik denk dat we in de planning op financieel vlak van onze stad daar rekening moeten mee houden. Wat uw gratuite verklaring betreft in uw inleiding, daar wil ik toch wel eventjes op terugkomen. Ik heb geen glazen bol. Uiteraard heb ik de Oekraïne-crisis niet voorspeld. Evenmin corona. Ik heb ze u zelfs niet toegewenst. En zeker mijn stad en zelfs niemand.

Maar wat ik wel gezegd heb, in onverdachte tijden, in december 2019, toen we zagen hoe de begroting voor wat betreft de Grote Markt én de bib én het zwembad én CoCon, alle vier samen aan het ontsporen waren, dan heb ik u de waarschuwing gegeven “weet dat na de 7 vette jaren de 7 magere jaren komen”. En niemand weet wanneer ze beginnen en niemand weet wanneer ze eindigen. Dat heb ik wel gezegd. Moet ge daar een glazen bol voor hebben? Zeker niet. Maar als ge financiën volgt, economie volgt en politiek volgt, dan weet ge, dan weet ge dat dergelijke evoluties kunnen plaatshebben. En dat heb ik gezegd en niets meer en niets minder.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer.

GEEN OPNAME

VOORZITTER: Ja.

HANSSENS: Ja, dank u wel, voorzitter. Vandaag ligt het regionaal mobiliteitsplan, waar de afgelopen 4 jaar 9 gemeentes in één provincie en een hele reeks Vlaamse agentschappen, mobiliteitspartners, stakeholders allerhande – van burgers tot actiecomités – aan gewerkt hebben. Vandaag leggen wij dit plan voor met de vraag om een gunstig advies te verlenen. In de goedkeuringsprocedure is er nu namelijk een openbaar onderzoek bezig. En is er de mogelijkheid voor gemeenteraden om daar een oordeel over te maken alvorens dat de opmerkingen verwerkt worden door de regionale mobiliteitsvervoerregioraad en dan uiteindelijk voorgelegd gaat worden – waarschijnlijk in december – aan de minister voor definitieve goedkeuring. 4 jaar hard aan gewerkt, samen met de andere gemeenten. Het was soms wat compromissen maken. Soms ook wel wat onbegrip omwille van de administratieve rompslomp, die eraan vasthing. Maar uiteindelijk wel een stevig document met een goeie doorkijk naar de toekomst. Met een aantal oplossingen, die weliswaar veel tijd gaan innemen om ingevoerd te worden, maar die wel een richting aangeven naar meer duurzame mobiliteit in onze regio en dat dan ook een goed kader vormt voor een nieuw mobiliteitsplan. In mei hebben we een heel goeie toelichting gehad daarover. Er waren dan kansen voor de verschillende fracties om opmerkingen te maken. Die waren er toen niet. Er is nu een nieuwe kortere toelichting geweest op de commissie van oktober hieraan voorafgaand. En ik wil er nog twee dingen over zeggen. Dingen die ik wil herhalen vanuit de commissie. In dit document – en het is een verschil met de versie van in mei – wordt er heel sterk benadrukt het belang van de verbinding, de treinverbinding Sint-Niklaas/Brussel. Ik ga er niet verder op ingaan, want ik vermoed dat er nog een aantal andere mensen zijn, die daar iets over willen zeggen. Ik heb daar mijn ongenoegen over geuit en een oproep gedaan aan alle fracties in deze gemeenteraad om ook hun mensen aan te sporen om zoveel mogelijk te protesteren tegen het knippen van die trein. En ik wil dat hierbij nogmaals doen, dit oproep.

De tweede zaak die ik wil aanhalen en benadrukken, is dat ons eigen mobiliteitsplan dateert nu van 2015 en zal dus straks in 2025 verlopen zijn. Alhoewel dat het niet meer verplicht is voor Steden & Gemeenten sinds het decreet basisbereikbaarheid om een mobiliteitsplan op te maken, ben ik er zelf grote pleitbezorger van dat de volgende bestuursploeg daar zo snel mogelijk werk van maakt in 2025. En we kunnen misschien over de grenzen van meerderheid en oppositie kijken hoe we dat zo snel mogelijk kunnen opstarten in 2025 zelf. Dus ik pleit er zeker voor om een goed, stevig en uitgebreid mobiliteitsplan te doen, want het huidige loopt eigenlijk af in 2025. Tot daar, voorzitter.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen. Ondertussen heeft raadslid Marc Huys en hebben ook raadsleden Jos De Meyer en Karel Noppe het woord gevraagd. Dus ik geef het woord aan de heer Marc Huys.

HUYS M.: Collega's, schepen, ik ga beginnen met een positieve noot. Ik heb dat plan in de drie fasen, zowel oriëntatiefase als synthese, als beleidsplan grondig doorgenomen. Want dat is mijn interesse wel. En ik moet zeggen, het heeft mij aangenaam verrast. Het is goed gestructureerd, duidelijk leesbaar, goed onderbouwd en vooral zeer ambitieus. Ik denk dat het zelfs iets te ambitieus is als ge ziet dat de planhorizon maar 10 jaar is en dat wat er voorgesteld wordt alleen al voor het Waasland enorm veel geld gaat kosten. We spreken hier niet van 10 miljoen, niet 100 miljoen, maar waarschijnlijk verschillende honderden miljoenen. Ik heb wel een paar bedenkingen in verband met de categorisering van de wegen. Dus ik ga kort met alles wat mobiliteit betreft, wat gebruik van bus betreft, trein, daar ga ik mij niet over uitweiden, maar wel over die categorisering van de wegen. En ik begin met weg nr. 403. Met mijn excuses voor de nummers. 403, dat is de weg naar Sint-Pauwels, Kemzeke, Stekene, enz... tot aan de 34. Die wordt voorgesteld al in de categorie interlokale weg te fungeren. In de synthesenota nochtans wordt gezegd dat die niet of zeer weinig geschikt is voor doorgaand verkeer. En toch zou die zo gebruikt worden. Er wordt ook gesuggereerd dat er heel wat werken zullen moeten gebeuren om de veiligheid van de fietser en de leefbaarheid van de doortochten te garanderen. Maar aan de andere kant van de 403 ligt de N40 ten zuiden, neen, de N41 en is ook een interlokale weg. Maar daartussen, tussen de N403 en de N41 ligt een redelijk geteisterde straat, nl. de Hoge Bokstraat. En daarover wordt in feite niets gezegd in het hele plan. Dus dat betekent, dat al de heisa rond de Hoge Bokstraat en de problemen rond de Hoge Bokstraat, dat die niet opgelost worden. Er wordt wel gesuggereerd, dat er een nieuwe weg zou komen, die vertrekt vanuit Vly-minckshoek en dan ergens zou aantakken aan de N41. Hoe dat gaat gebeuren technisch, dat weet ik niet. Dat staat ook niet op het plan. Maar ge zit daar met een probleem, dat er een fly-over is gerealiseerd enkele jaren geleden en dat die de werken serieus gaat blokkeren. Ik vind het natuurlijk spijtig - dat is altijd ons uitgangspunt geweest - dat de N41 destijds niet gerealiseerd is zoals die oorspronkelijk was bedoeld, nl. als verbinding tussen de 34, dus de Expresweg en Aalst. Tweede punt betreft de oostelijke tangent.

We blijven erbij, dat die oostelijke tangent, die nu al 110 miljoen, misschien 120 à 130 - wie weet het - miljoen gaat kosten en die in de top 10 van het actieprogramma wordt vermeld als nr. 6 - dus die wordt als redelijk prioritair beschouwd - dat dat echt een miskleun is. Ik weet dat het goedgekeurd is door het Vlaams parlement, dus dat er eigenlijk niet veel meer aan te doen is, maar in de synthesenota staat een zeer kleine nota ook in verband met die oostelijke tangent. En we moeten opletten, dat er mogelijks sluipverkeer op die oostelijke tangent gaat komen. Maar belangrijker nog is het gevolg daarvan, van de realisatie van de oostelijke tangent, op de categorisering van de wegen. Het is namelijk zo, dat als de oostelijke tangent er ligt, dat die parallel ligt aan de N16, de Alexanderlaan. Nu, via de afspraken die vroeger gemaakt zijn tussen de burgemeester - onze ex-burgemeester - en de toenmalige minister van verkeer, wordt - en dat staat ook ingeschreven in dit plan - de N16 gedegradeerd - en luister nu goed, want het is redelijk belangrijk - de N16 wordt gedegradeerd van secundaire weg, zoals

die nu in het mobiliteitsplan van Sint-Niklaas staat, tot lokale weg. Lokale weg. Dat betekent de weg die het laagst scoort in verband met verkeer dat er kan komen. Kunt ge u voorstellen, dat is een weg die nu 2 keer 4 rijstroken ongeveer gemiddeld heeft, die zal gereduceerd worden – als de inrichtingsprincipes van dit plan worden toegepast – zal worden gereduceerd tot 2 keer 1 rijstrook. Bovendien – en dat vind ik nog frappanter – de N16 vanaf de N of – excuseer – vanaf de E17 tot Willebroek wordt in het plan van Temse – want dat staat hier ook in het plan – wordt beschouwd als Vlaamse hoofdweg. Dus dat betekent dat de N16 twee soorten van categorisering heeft. Aan de ene kant van Temse tot Willebroek Vlaamse hoofdweg, komt ge op het grondgebied van Sint-Niklaas, plots lokale weg. Dus, schepen, ik denk dat daar nog wat werk aan is om dat eventueel recht te zetten vooraleer dat wij eigenlijk een definitief advies kunnen geven. Ik dank u.

VOORZITTER: Dank u wel, raadslid Huys. Ik geef het woord aan de heer De Meyer. Jos, je hebt het woord.

DE MEYER: Collega's, ik vat heel kort samen wat ik op de commissie gezegd heb en ik wil er een punt aan toevoegen. Eerst en vooral herhaal ik ons pleidooi voor een spoedige realisatie van de oostelijke tangent. Twee, wat betreft de N70, daar zijn nu reeds capaciteitsproblemen. Wij vrezen alleen als deze plannen uitgevoerd worden zoals ze nu voorliggen, dat er nog meer files zullen komen, zeker na de knip op de Grote Markt. Drie, wat de NMBS betreft, pleiten we uiteraard voor het behoud van de rechtstreekse verbinding Sint-Niklaas/Brussel. En er wordt wel niet onmiddellijk over gesproken, maar af en toe duikt het op, voor het behoud – ook op lange termijn – van de lokale stations in Sinaai, Belsele en Nieuwkerken. Wat betreft De Lijn hebben we aandacht gevraagd voor wat betreft het weekendvervoer. Eén punt wil ik heel specifiek op terugkomen, collega's, waar we in het verleden trouwens ook al over gesproken hebben, dat betreft de stedelijke begraafplaats, de bushalte die daar zou verdwijnen. De bushalte aan het stedelijk crematorium en de begraafplaats raakt eigenlijk elke Sint-Niklase familie.

Mensen die minder mobiel zijn, niet onmiddellijk over een wagen beschikken en een bezoek wensen te brengen aan hun geliefden of naar een plechtigheid wensen te gaan op het crematorium en gebruik willen maken van het openbaar vervoer, die zouden pas aan de Roskamstraat kunnen afstappen. Voor een bepaalde groep van de bevolking zorgt dit voor heel ernstige problemen. Collega's, mijn suggestie is de volgende. En ik zeg u ook in alle openhartigheid, dat ik een half uurtje geleden of een half uurtje voor de gemeenteraad startte, daar ook over gesproken heb met de schepen. Ik zou eigenlijk suggereren, dat we vanuit de raad rond dit specifieke punt een brief sturen naar de minister van mobiliteit en openbare werken enerzijds en anderzijds naar De Lijn. Ik heb ook een poging gedaan en ik lees even *“De gemeenteraad van Sint-Niklaas vraagt om de plannen van De Lijn, die door de vervoersregio werden goedgekeurd, toch nog bij te sturen. Heel specifiek wil de gemeenteraad de bushalte aan de stedelijke begraafplaats op de Waasmunsterse Steenweg behouden. Voor vele oudere en minder mobiele*

mensen is het niet mogelijk om van de alternatieve bushalte in de Roskamstraat langsheen de gevaarlijke Waasmunsterse Steenweg te stappen. Enerzijds omwille van de afstand, anderzijds omwille van het feit dat er geen voetpad is. Dit is zeker niet mogelijk voor mensen die gebruikmaken van een hulpmiddel om te stappen. Wij vragen uitdrukkelijk om vanaf januari 2024 deze bushalte aan de stedelijke begraafplaats en het crematorium niet af te schaffen. Dank voor uw aandacht en opvolging van ons schrijven. Namens ...” – ik heb hier geschreven en dat hoop ik – “... de unanieme gemeenteraad van de stad Sint-Niklaas”. Schepen, ik heb u ook gezegd, deze brief is niet te nemen of te laten in elke komma. Hij is bewust beperkt tot één punt als we kans willen maken dat we nog een bijsturing kunnen doen. Ik zou eigenlijk suggereren, mochten we met het principe en de teneur van de brief akkoord zijn, dat u ik ga niet zeggen de komende uren, want we staan voor een weekend, maar de komende dagen overleg pleegt met de aanwezige fractieleiders die het debat hier meemaken om tot unanimité in deze te komen. En ik denk, ik denk dat dit een sterk signaal zou zijn enerzijds naar De Lijn toe en anderzijds naar de minister toe.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer. Ik geef het woord aan raadslid Noppe. Karel, je hebt het woord.

NOPPE: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ik wou ook kort tussenkomen hierover. Eigenlijk in twee delen. Eerste deel, heel kort toch, maar allé, ik denk dat we het toch ook wel eens mogen doen, de appreciatie uitdrukken richting de schepen, maar ook richting de dienst mobiliteit voor enerzijds het opvolgen van heel het traject van de opstelling of de opmaak van het mobiliteitsplan, regionaal mobiliteitsplan. Daar zijn heel wat uren en werk ingekropen en heel wat tijd. Het tweede luikje, het is al kort aan bod gekomen, schepen. U haalt het zelf ook aan. De treinverbinding. Een belangrijke schakel in uw vervoersplan is het treinverkeer en daar de ja, de ontbrekende zal ik maar zeggen, ontbrekende schakel blijft toch wel die rechtstreekse verbinding naar Brussel hé.

We hebben enerzijds de beslissing gehad een aantal weken, maanden geleden, waarbij dat de verbinding Dendermonde/Brussel, dat die eigenlijk geknipt wordt hé. In Dendermonde ga je niet meer op de trein kunnen blijven zitten, die automatisch doorrijdt naar Brussel. Je gaat moeten overstappen op een andere trein. En qua gebruikerscomfort is dat toch wel een zeer serieus minpunt. En dan eerder deze week konden we ook nog lezen, dat eigenlijk de piekuurtrein die vanuit Sint-Niklaas vertrekt – ik denk rond 07u.20 – over Gent, zo naar Brussel, dat die piekuurtrein met een uur wordt vervroegd. Een uur vervroegd, collega’s. Dat wil zeggen, dat ge om 06u.20 hier in Sint-Niklaas al de trein moet nemen om die piekuurtrein naar Brussel nog te kunnen halen. Ik weet niet bij wie dat dat een piekuur is, maar om 06u.20 als ge uw kinderen nog naar school moet brengen, dat piekt alleszins, maar het is alleszins, het gaat een beetje wat de bedoeling is van een piekuurtrein - zoveel mogelijk pendelaars in één keer naar Brussel brengen - dat wordt eigenlijk volledig onderuitgehaald daarmee. Dus enerzijds daarrond, schepen, wou ik u bedanken en ook de vervoersregio bedanken, omdat er wel duidelijk in het

mobiliteitsplan aandacht wordt aan besteed. Op verschillende momenten wordt er ook gevraagd van kijk, herstel die belangrijke rechtstreekse verbinding naar Brussel. Twee, tweede punt, dat er ook vanuit het stadsbestuur ook al een brief was vertrokken richting de NMBS om te vragen van alstublieft, kom daarop terug en behoud toch die rechtstreekse verbinding. En ik denk dat dat de pistes zijn, die we moeten volgen. Dus ik zou graag, net zoals u oproept om onze nationale vertegenwoordigers aan te spreken – wat wij uiteraard gaan doen – zou ik ook graag u willen oproepen en het stadsbestuur willen oproepen om de druk op de ketel te houden en te blijven op die nagel kloppen, dat de rechtstreekse verbinding Sint-Niklaas/Brussel echt wel broodnodig is voor de vele pendelaars, maar ook studenten en tout court iedereen die naar Brussel wil gaan.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Noppe. Dan zie ik dat ook de heer Baeck het woord vraagt. Aster, je hebt het woord.

BAECK: Misschien nog heel kort. Allé, met onze fractie sluiten we natuurlijk ook graag aan bij de woorden, die eigenlijk Karel zei over de rechtstreekse verbinding naar Brussel. We hebben zelf ook al de vraag gesteld bij ons, daar wordt wel verwezen naar de raad van bestuur van de NMBS, omdat zij natuurlijk verantwoordelijk zijn voor het vervoersplan en daar zitten natuurlijk ook heel veel mensen van de verschillende partijen in. Van de ene al wat meer dan van de andere. Dus ik denk dat we daar ook eens moeten proberen als het bij de minister niet lukt om misschien in de raad van bestuur van de NMBS toch nog iets teweeg te brengen. Want het zou inderdaad heel jammer zijn, moest die weg zijn. Al denk ik alleen maar aan mijn eigen comfort. Nu heb je nog een zitplaats als ge in Dendermonde komt. Als ge moet overstappen, ga je recht mogen staan van Dendermonde tot Brussel. En dan zit er niet veel werkgelegenheid niet meer in op de trein zelf.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Baeck. Dan geef ik het woord aan schepen Hanssens.

HANSSENS: Dank u wel, voorzitter. Allereerst bedankt voor de appreciatie die voor het geleverde werk is. En ik wil inderdaad ook zeker Jurgen, want de Jurgen heeft dat 4 jaar opgevolgd, heeft dat echt uitstekend gedaan met kennis van zaken en is ook een soort van baak of ja, een vraagbaak geworden voor de rest van het team. Maar nu om in te gaan op een aantal vragen. Marc, bedankt inderdaad voor de appreciatie. Heel snel een aantal zaken. Ik denk, ge haalt een aantal zaken aan, die bij de lezing vreemd overkomen. Zo inderdaad spreken wij over een interlokale weg. Dat is een hogere wegencategorisering dan een lokale weg, maar het is wel de laagste wegencategorisering voor een bovenlokale weg. En dat is heel bewust zo gedaan. Eén, omwille van de toestand van de N403 en de doortochten in de dorpen. De N403 moet heraangelegd worden in functie van veiligere fietspaden. En er is al een project lopende, nog gestart door minister Weyts indertijd, 2017. Dat is hier ook gepasseerd in de gemeenteraad. Een studiebudget van 1,2 miljoen euro voor een traject van 8,4 km. Om daar goeie infrastructuur te zetten. En wat zeggen we met een interlokale weg? Dat is geen verbindingsweg tussen de E17 en de E34 of de haven. Dat is een weg, die mag gebruikt worden door vrachtverkeer om

die vracht van Sint-Niklaas te brengen tot pakweg in Stekene of Kemzeke. Dat is de bedoeling van een interlokale weg. Niet een weg waar ge geen bestemming op hebt. Dus maar zeker weten, die staat nog in het plan als een interlokale verbindingsweg, maar moet zeker veel veiliger gemaakt worden. En daar was toch wel heel wat vastberadenheid rond. Wat de N41 betreft en de Hoge Bokstraat, ik denk toch, allé, als we teruggrijpen naar het mobiliteitsplan van 2015, ons huidige mobiliteitsplan, is die problematiek van die N41 daar ook aangehaald en hebben wij de suggestie gedaan van ja, die bypass om de Hoge Bokstraat over te slaan, die stond daar dan al in, in 2015. En daarmee geven we aan, dat die Hoge Bokstraat inderdaad een woonstraat is en niet een straat voor doorgaand vrachtverkeer. Sinds dat het tonnageverbod daar opgezet is, is het aandeel vrachtverkeer op die Hoge Bokstraat drastisch verminderd, maar echt drastisch verminderd. In die mate, dat de inwoners zelfs spontaan zeggen van “we voelen wel dat het minder is”. Daarbovenop de trajectcontrole maakt dan ook nog een keer dat die leefbaarheidsfactor in die Hoge Bokstraat omhoog is gegaan. Maar ge kunt niet ontkennen, dat het nog altijd een pokkedrukke straat is als het gaat over personenvervoer. En dat kan je elke dag zien als je daar bent of zoals Jos staat te wachten in de Nauwstraat om op die Hoge Bokstraat te geraken. Dat weten we zeker. Nauwelijks lukt dat, inderdaad. Die bypass, die is mee opgenomen, maar niet als beslist beleid, maar wel te onderzoeken factor. En wie moet dat onderzoeken? Dat is heel duidelijk het Vlaamse geweest. Dan ten derde, de oostelijke tangent. Uiteraard zijn we daar, we zijn het daar niet mee eens, dat het een miskleun zou zijn. Wel belangrijk, nog eens benadrukt inderdaad in die top 10 van acties. En wanneer er gesproken wordt over mogelijks sluijverkeer, dan gaat het vooral over sluijverkeer dat gefaciliteerd wordt bv. op Vijfstraten, Klapperbeek en zo naar Nieuwkerken. Want ge krijgt een aanvoerlijn, die makkelijker zal zijn om naar Vijfstraten te gaan dan vandaag.

Dan spreken we ook over verkeer, dat eventueel de nieuwe verbindingsweg van het Doornpark zou gebruiken. Of sluijverkeer, dat daardoor makkelijker op die N70 en in de straten daarrond zou rijden. Maar laat me heel duidelijk zijn, die oostelijke tangent is echt supernodig voor de ontsluiting van onze bedrijven, maar ook voor het vast..., voor het wegnemen van heel wat zwaar verkeer in woonomgevingen. En inderdaad, inderdaad, dat betekent ook dat een aantal andere wegen zullen gedowngrade worden. De N70 in de eerste plaats tussen de twee tangenten. Dat echt een ontsluitingsfunctie en een woonfunctie gaan primeren. En die N16 – en dan gaat het over het stuk vanaf het Klaverblad tot aan waar nu het Sinbad is – ja, dat wordt gedowngrade. Of ge dan naar een tweemaal één moet gaan, allé, ik zou daar geen kosten insteken. Maar in de feiten verandert dat in feite niets. Dus die N16 zal er nog altijd liggen, maar die zal alleen een andere categorisering krijgen. En daardoor ook waarschijnlijk een ander onderhoudsregime en bij een heraanleg ook een ander uitzicht krijgen. Maar het is in ieder geval niet mijn intentie om daar geld in te gaan steken. D’ailleurs, ik weet zelfs niet dat ik er dan nog zal bijzijn hé. Er gebeurt iets volgend jaar. Wat er wel heel duidelijk instaat, is dat de ontsluitingsfunctie van de N16, dat die naar de oostelijke tangent verhuist voor het vrachtverkeer. Dus we verwachten

dat het vrachtverkeer de oostelijke tangent zal gebruiken en niet langer de N16. En dat is ook een beetje logisch. De Parklaan, die twee armen van de N70, woonfunctie, handelsfunctie, maar niet een doorgaande functie. Dan, Jos, ik zal direct gaan tot uw voorstel van een brief. Het is belangrijk te weten, wat hebben we ondertussen al gedaan? We hebben De Lijn gecontacteerd en gezegd van kijk, daar is een heel grote wil in Sint-Niklaas, dat die parkbegraafplaats, nee, dat Heimolen, dat dat bereikbaar blijft met de bus. Ik had al uitgelegd de vorige keer waarom De Lijn daar geen voorstander van is. Zij willen absoluut de cadans van de bus aanhouden van elke 30 minuten die bus te kunnen laten rijden. En ze vrezen dat – zeker in de spitsmomenten – het omrijden langs Heimolen ervoor zal zorgen dat ze die cadans van 30 minuten niet zullen kunnen aanhouden. Dan hebben we wel gezocht naar een aantal andere zaken. Voor de mensen die wel goed te been zijn, de mensen die wel kunnen stappen én aangewezen zijn op het busvervoer, die hebben 2 haltes eigenlijk. We hebben verwezen naar de Roskamstraat, maar er is ook een halte op de N41. Dat is de bus die dan naar Hamme rijdt. Dus aan de twee kanten van Heimolen is er een bushalte. Alle twee de buslijnen rijden op een cadans van elk half uur. Dat zijn dus 4 bussen. Maar, dan geraak je er nog altijd niet, want er is geen voetpad. Daar is de opdracht gegeven aan de diensten nu om te kijken om een pad te leggen en zelfs al los van deze discussie is dat een investering, die ik denk dat we zullen moeten doen. Al was het maar gewoon voor de lokale bereikbaarheid daar goed te doen. Het tweede element, dat De Lijn heeft aangegeven – en dat is toch een tegemoetkoming – is dat de halte van Heimolen zal opgenomen worden in de flexzone, de “vervoer op maat”-flexzone van Temse. Wat wil dat zeggen? Men zal een flexbus kunnen roepen naar het Waasland Shoppingcenter om van daar met de flexbus tot op de halte van Heimolen te rijden. Dat is in ieder geval al op korte termijn in de eerste maanden of misschien zelfs langer toch een oplossing voor die mensen, die echt niet op een andere manier tot daar geraken. Maar wij voelen ook allemaal aan - dat flexsysteem is nieuw, dat is op afroep, dat gaat wat duren, dat moet goed gepland worden - dat het toch wenselijk is om ja, die halte gewoon op te nemen. Dus ik ga graag op uw suggestie in om tezamen, gezamenlijk – en ik zal daarvoor initiatief nemen naar de fractieleiders toe – om de brief in een vorm te gieten, zodat die daar kan gaan. Ik heb daar, ik ben realistisch in mijn verwachtingen. Maar als we geen signaal geven natuurlijk, gaat er niets veranderen. En bij de eerste evaluatie en als we zien dat de cadans kan gehaald worden, dan denk ik dat het belangrijkste argument om het niet aan te rijden van die halte wegvalt en dan kunnen we zeggen van kijk, we evalueren hoe het nu loopt, we hebben die vraag gesteld, gans de gemeenteraad staat daarachter, dit is eigenlijk een element dat ge zou kunnen aanpassen in uw vervoersplan. Maar ik heb geen, ik denk niet dat dat voor 6 januari zo zal zijn, zeker niet omdat ze nu al een tegemoetkoming daarrond gedaan hebben. En dan ten slotte, Karel, we zullen uw suggesties volgen. We zullen ook verder duwen en we zullen ook eens kijken wie er in de raad van bestuur van de NMBS zit, die we kennen en kunnen aanschrijven, Aster, om daar ook de druk zo hoog mogelijk te houden. Voilà.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen. Ik zie dat de heer Huys nog het woord vraagt. Marc, jij hebt het woord.

HUYS M.: Ja, dank u wel voor uw antwoord, schepen. Maar er is iets dat ik nog niet altijd begrijp. Dat is namelijk die downgrading van de N16. Er is één stukje dat gedowngrade wordt naar lokale weg. Dus serieus naar beneden. Terwijl de rest een Vlaamse hoofdweg blijft. Wat is dan de reden waarom dat ene stukje niet volledig Vlaamse hoofdweg tot aan de N70? Het is niet what's in a name hé. Er zit wel wat meer achter, denk ik.

HANSSENS: Jawel hé. Als ge dat als een Vlaamse hoofdweg zou zetten, dan zeg je eigenlijk "laat uw verkeer tot in uw stadscentrum rijden en rijdt er los door". Dat is dan de boodschap dat ge geeft met die N16.

HUYS M.: Ja, maar dan moet ge wel ...

HANSSENS: Terwijl dat we nu zeggen, terwijl dat we nu zeggen door twee tangenten te hebben – want het ene hangt van het andere wel af hé, hij moet er eerst liggen voordat de downgrade gebeurt – dat we zeggen doorgaand vrachtverkeer of vrachtverkeer dat een bestemming heeft in één van de industrieparken, gebruik niet de N16, maar gebruik één van de tangenten om die industrieparken te bereiken. Dat is de boodschap. En als ge zegt van dat is een hoofdweg, ja, dan is het rij maar los door de stad. En dan krijg je de verbinding N16/N403 om zo naar Hulst te gaan rijden. En dat is hoe het vroeger was en dat is toch waar we wel weg van willen. Of ge nu voor verkeer over de Markt zijt of niet, ge wilt niet dat dat verkeer over de Markt rijdt hé. Allé, dat wil niemand, denk ik. Dus dat is de reden dat daarachter zit.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Ik geef nog het woord aan de heer De Meyer.

DE MEYER: Schepen, ik wil u bedanken voor uw positieve benadering van ons voorstel. Het kan alleen maar een krachtig signaal zijn als we dit samen doen. De minister beroept zich op de plannen, die goedgekeurd zijn door de vervoersregio, ook door onze stad. Daarom is het vind ik fundamenteel dat zowel de meerderheid als de oppositie en zoals ik zei liefst unaniem dat krachtig signaal gebeurt naar de minister en De Lijn. Dit sluit uiteraard niet uit, dat alle andere suggesties die er gegeven zijn, zoals u zelf ook zei, dat we die andere wegen ook bewandelen. Maar ik hoop dat dit krachtig signaal op relatief korte termijn misschien een bijdrage kan zijn om die bushalte wel te behouden.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer. Mijnheer Van der Coelden?

VAN DER COELDEN: Ja, kort ook over de bus naar de begraafplaats. Ik denk als hij heel eerlijk – hij is eerlijk natuurlijk, de schepen – mocht hij hier in de grond van zijn hart laten kijken, dan denk ik ook wel dat hij weet, dat zijn antwoord waarbij hij verwijst naar de flexbus dat dat zwak is als alternatief voor de huidige bediening en voor de vaste cadans. En dat het ook weinig zin heeft om te verwijzen naar de bus die passeert aan de Roskamstraat, aan de N41, dat die loopafstanden toch vrij groot zijn tot de begraafplaats. Dus in die zin, allé, we zullen ook graag meewerken of mee onze handtekening

zetten onder die brief. En ge kunt maar hopen dat De Lijn dan inderdaad bereid is om die halte gewoon in een vaste cadans te blijven bedienen. Doen ze dat, willen ze dat dan toch niet doen, dan denk ik dat we toch eens dat idee, dat op een bepaald moment geuit is toen we wisten dat de stadsbussen stonden te verdwijnen, nl. van kan de stad dat niet voor een stuk compenseren door een uitbreiding van het systeem van taxicheques, ik heb daar sindsdien weinig of niets meer van gehoord. Dus ik neem aan, dat dat een piste is, die inmiddels niet meer ja, in onderzoek ligt op het stadhuis. Nu lijkt mij, nu lijkt mij ... Allé, ge hebt twee soorten bezoekers op de begraafplaats. Ge hebt de mensen die naar een dienst gaan. Bon, dat is occasioneel. Ge hebt ook mensen, ja, die één keer in de week, twee keer, misschien zelfs alle dagen naar een nabestaande gaan op het kerkhof om daar ja, aan het graf te staan en die persoon te gedenken. Voor die tweede groep zou ik zeggen, ja, als ge die een pakket, daar zou je zelfs een specifieke taxicheque voor kunnen ontwikkelen, voor die mensen die daar met een vervoersprobleem zitten, een reëel vervoersprobleem zitten om de begraafplaats te bereiken. Voor de andere groep en voor iedereen in het algemeen denk ik, dat de bereikbaarheid van de begraafplaats, allé, want ik vind dat wel, we moeten dat toch wel inzien. Als ge nu een top 5 zou maken van belangrijke openbare plaatsen in de stad, dan is de begraafplaats Heimolen daar voor mijn part bij. Samen met het stadhuis, samen met het Welzijnshuis, samen in de toekomst allicht met Sportkringpark. Dus dit is een heel belangrijke plaats, ook emotioneel, om te kunnen bereiken.

En dan vraag ik mij inderdaad af of dat systeem van taxicheques, dat dan toch gemaakt is om op plaatsen waar het minder evident is om met het openbaar vervoer te geraken, om daar toch te geraken zonder dat ge zelf een auto hebt of zonder dat ge daar met de fiets kunt geraken of dat niet een manier kan zijn als De Lijn weigert om dat op te nemen in een vaste cadans of dat toch niet een instrument kan zijn om de begraafplaats bereikbaar te maken voor de mensen die aangewezen zijn op collectief vervoer.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Van der Coelden. Schepen?

HANSSENS: Mag ik daar nog eens op terugkomen, want dat is inderdaad, Kris, niet meer in onderzoek, het uitbreiden van het systeem van de taxicheques, omdat we net nu maandag, afgelopen maandag een beslissing in het college hebben gebracht, gedaan en gebracht, om nog twee dingen te doen. Die zullen u niet verbazen, want ik heb er daar zelf al naar verwezen in het verleden, om het systeem van de taxicheques inderdaad uit te breiden en daar extra budget voor vrij te maken. Maar ook de opstart van een mindermobielen centrale in Sint-Niklaas om ook daarvoor budget vrij te maken en daar ook geld voor vrij te maken om die opstart te kunnen doen. Tezamen met heel wat efforts rond communicatie en rond coördinatie van die verschillende aspecten. En ik wil dat graag wel in de volgende commissie eens een keer toelichten. Dus dat kan inderdaad ook een oplossing zijn voor die mensen, die dan van deur tot deur kunnen gebracht worden.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen. Ik zie geen opmerkingen meer, dus ik denk dat we over het plan kunnen stemmen. Wie stemt voor? En dat is de meerderheid en Vooruit. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat zijn CD&V en Vlaams Belang. Punt 26, welzijn: samenwerkingsovereenkomst met het Agentschap Integratie en Inburgering betreffende het ondersteuningsaanbod Taalhulp: goedkeuring. Dat was bij schepen Heyrman. Sofie?

HEYRMAN: Ja, toegelicht op de commissie.

VOORZITTER: Zijn daar vragen? Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Ja, het is ... Ik zou verder doen als het kan. Het is toch ... We zijn nog maar ... Ja?

WYMEERSCH: Voorzitter?

VAN DER COELDEN: Er komt nog ... Alle interpellaties zijn belangrijk natuurlijk. Wat bij ons in ieder geval in het hoofd zit, ik weet niet hoe de interpellatie van Frans Wymeersch zal aangepakt worden. Ja, Chris Wauman is er nu niet. Mocht daar eerst – en dat verwacht ik dan toch – een vrij uitgebreide toelichting zijn van de burgemeester en de korpschef met hun versie van wat er allemaal gebeurd is, ja, dat lijkt mij dan voor onze fractie althans wel een moment om een schorsing te vragen om ons daar eens over te beraden en te zien hoe we verder in het debat stappen. Dat lijkt mij een betere moment dan nu om 21u.00.

VOORZITTER: Dank u wel voor deze suggestie, mijnheer Van der Coelden. Frans?

WYMEERSCH: Ik vraag een schorsing om 5 minuten overleg binnen onze fractie.

VOORZITTER: Oké. Goed, dan schorsen we voor 5 minuten.

SCHORSING

VOORZITTER: ... de gemeenteraad. En ik geef eerst het woord aan raadslid Jos De Meyer voor de eerste interpellatie, verdwijnen van het postpunt in Sinaai... Alternatieven? Jos, je hebt het woord.

DE MEYER: Collega's, de titel van de interpellatie is "het verdwijnen van het postpunt in Sinaai-centrum". Maar de echte problematiek is natuurlijk veel breder en veel ruimer dan dit postpunt alleen. Als je gelooft dat dorpen moeten zijn zoals Wim Sonneveld ze heeft beschreven in "Thuis heb ik nog een ansichtkaart ..." dan is het dorp in Vlaanderen en ook in onze stad natuurlijk dood of toch minstens terminaal. Het mooie lied van de Nederlandse cabaretier schetst een nostalgisch beeld, maar reikt geen handvaten aan voor het nieuwe dorp in de 21^e eeuw. En dit moeten wij wel doen. Twee van onze drie deelgemeentes – Sinaai en Nieuwkerken – staan op sommige terreinen onder druk. Belsele gelukkig veel minder. Door de beknoptheid van mijn interpellatie zal ik alleen maar een tendens aangeven. Eén, het winkelaanbod verschaalt. Banken verdwijnen, zelfs bankautomaten komen onder druk te staan. Postkantoren zijn gesloten, zelfs postautomaten verdwijnen stelselmatig. Twee, het openbaar vervoer – ook naar de dorpen – wordt grondig hervormd. Men spreekt niet langer van basismobiliteit, maar over basisbereikbaarheid. De organisatie is de verantwoordelijkheid van de vervoersregio. We hadden het er net nog over. Of dit even optimaal zal zijn, is natuurlijk een andere vraag. Drie, vooral de dienstverlening naar de oudere bevolking staat onder druk. Collega's, uit een onderzoek blijkt, dat 40 % van de + 65-ers eigenlijk digitaal ongeletterd is. Specifiek in Sinaaicentrum verdwijnt het postpunt uit hun warenhuis. In het centrum van Sinaai is er geen postpunt meer, waar men pakjes kan afhalen, aangetekende zendingen afgeven of ophalen, postzegels kopen. Dit verdwijnt. Pakjes afhalen kan wel nog in het Wijnveld, maar dat is een gans einde van Sinaaicentrum. Voor mij hebben onze dorpen Sinaai, Nieuwkerken en Belsele in de 21^e eeuw duidelijk wel nog een grote toekomst. In elke deelgemeente moeten we daarom betere dienstverlening voorzien, maar ook zichtbare en aanspreekbare wijkagenten. Een muur met bankautomaat mocht die op andere plaatsen verdwijnen en een postpunt. Deze laatste twee vragen uiteraard onderhandelingen met de organisatie van de banken enerzijds en met de post anderzijds. Ook zij moeten hun verantwoordelijkheid ten volle opnemen. In sommige gemeenten in Vlaanderen is dit trouwens reeds het geval. Dit mag voor mij ook deels in de gebouwen van Zorgpunt OCMW gebeuren. Ik denk in Sinaai aan de Schutterrij, ik denk aan het Populierenhof in Nieuwkerken en aan het Lindenhof in Belsele mocht dit ooit nodig zijn, maar laat ons hopen dat het niet zover komt.

Wat betreft de verschraving van het winkelaanbod, collega's, was ik tevreden als het premiestelsel dat bestond voor de kernstad uitgebreid werd naar de deelgemeenten, weliswaar met een lager tarief en eigenlijk, eigenlijk zou het juist andersom moeten geweest zijn om in de deelgemeenten een voldoende ruim aanbod te houden. Collega's, ik blijf duidelijk geloven in een levendig Sinaai, Nieuwkerken en Belsele. Verenigingen allerlei, vrijwilligers, wijkorganisaties en buurtcomités doen ontzettend hun best. Laat ons als stadsbestuur ook een tandje bijsteken voor de dienstverlening en dit mag als het moet iets kosten, maar uiteraard de andere partners moeten ook hun verantwoordelijkheid opnemen. Want eigenlijk is dit een gedeelde verantwoordelijkheid. Maar heel specifiek pleit ik ervoor om snel een oplossing te zoeken voor het postpunt in het centrum van Sinaai. Maar ik heb het eventjes een klein beetje ruimer willen kaderen, voorzitter.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer. En de heer Noppe heeft ook het woord gevraagd. Karel?

NOPPE: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Burgemeester, ik denk dat we vorige maand hier nog maar net het debat hadden gehad of hebben gehad – sorry – over het aantal bankautomaten, dat aan het verdwijnen is stelselmatig, zowel in het centrum als in de deelgemeenten en de negatieve gevolgen daarvan. En nu kregen we in tussentijd inderdaad te horen, dat ook het postpunt, het enige postpunt in Sinaai, dat dat verdwijnt en dat dus de inwoners van Sinaai niet meer in eigen dorp terecht kunnen voor een aantal diensten. Dus eigenlijk worden we opnieuw op korte tijd als lokale overheid geconfronteerd met een afbouw van dienstverlening, waar we eigenlijk zelf allé, geen enkele impact op hebben als we eerlijk zijn en die we voor alle duidelijkheid ook niet zelf organiseren. En hoewel dat we leven in een tijdperk, waarin digitale en online-communicatie steeds meer plaats inneemt en steeds meer de norm wordt, zijn ook wij ervan overtuigd dat er ook nog wel een rol is weggelegd voor postkantoren en postpunten, zeker voor ouderen of mensen die digitaal nog niet mee zijn. Nu, ik heb begrepen dat voor het afhalen en versturen van pakketjes, dat daar wel een oplossing in de maak is via een automaat, zoals er al heel veel op ons grondgebied staan, maar uiteraard kijken wij ook uit naar een mogelijke oplossing voor al die andere producten, die de post aanbiedt. Maar, een belangrijke kanttekening daarbij. We mogen natuurlijk niet vergeten, dat we hier te maken hebben met een beursgenoteerd bedrijf. Dus ik vind het ook niet maar zo evident om gewoon te zeggen als lokale overheid “neem het dan maar zelf over of zorg dat het in orde komt”. Ik denk dat we daar moeten kijken naar de markt. Er zijn heel wat postpunten ook al geopend hier in het centrum van Sint-Niklaas bv., dus ik denk dat daar een hele dynamiek inziet en dat ge niet zomaar kunt zeggen van “lokale overheid, los het nu maar zelf op”. Ik denk dat we wel in overleg moeten gaan met Bpost. Ik denk dat we ook gaan moeten duiden van kijk, dat is een deelgemeente met meer dan 6.000 inwoners, die ook van jullie een zekere dienstverlening verwachten. En dat we moeten kijken wat de mogelijkheden zijn.

Het dichtstbijzijnde postkantoor in de praktijk wordt nu het postkantoor in Belsele. Daar kunnen ze zeker terecht, de inwoners van Sinaai, maar ook daar zou je bv. kunnen gaan pleiten om de

openingsuren daarvan wat ruimer te gaan bekijken, zeker als ze dan ook verwachten dat de mensen van Sinaai ook daar terecht kunnen. Dus heel kort wou ik gewoon meegeven van ja, we moeten kijken wat er mogelijk is, wat we kunnen doen. Maar ik denk ook niet dat de toveroplossing bij ons als lokale overheid ligt. En we moeten ook de private partner in deze op zijn verantwoordelijkheid wijzen.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Noppe. Ik geef het woord aan de burgemeester.

BURGEMEESTER: Ja, collega's, wat Jos De Meyer en Karel Noppe daarnet gezegd hebben, denk ik, dat is een bekommernis die we allemaal delen. En ja, we stellen vast – Karel heeft ook verwezen naar het puntje dat we vorige week, euh vorige maand hebben besproken rond de bankautomaten – dat dat inderdaad kadert in een helaas bredere trend. Dus verschraling van het aanbod, van allerlei soorten aanbod in kleinere kernen. Toevallig zijn dat bij ons dan de twee kleinste deelgemeenten. Maar het is een problematiek, die uiteraard zich niet alleen voordoet in Sint-Niklaas, in het Waasland en in Vlaanderen, maar ja, overal. Als je op reis gaat, in het buitenland dan ga je – ik ben nog van de oude stempel bij manier van spreken, ik verstuur nog graag kaartjes naar familieleden – en ja, dan is het ook wel zoeken ja, kaartjes vind je ook al minder en postzegels zijn dan nog moeilijker te vinden. Dus dat is iets dat zich wereldwijd voordoet. Wat natuurlijk niet wegneemt, dat we ons moeten inspannen om dus een basisdienstverlening binnen een redelijke afstand van iedereen en vooral in de woonkernen om die te voorzien. Het valt mij trouwens ook op, dat naast het verminderen van het aantal postpunten, ook het aantal postbussen enorm vermindert hé. Dus vroeger had je bij manier van spreken in elke wijk en in elke buurt een rode postbus, maar ook dat aantal is drastisch aan het verminderen. Ja, mijn antwoord, collega's, zal wat in de lijn liggen van het antwoord dat ik vorige maand gegeven heb, toen het over de bankautomaten ging. Wel met dien verstande, dat Bpost toch niet op gelijke voet kan geplaatst worden met de banken, noch de grootbanken, noch de kleine banken. Maar Bpost zit nog altijd toch wel wat onder een federale voogdij en een voogdijminister. Dus ik denk dat we ons niet alleen moeten richten naar Bpost zelf om daar aandacht voor te vragen, maar ook de minister op haar verantwoordelijkheid moeten wijzen en bij de federale regering aandringen, dat dat ook in het beleid van de federale overheid een aandachtspunt is. En dat woonkernen vanaf een bepaald aantal, dat daar toch ook die basisdienstverlening aanwezig moet zijn. Ik wil ook benadrukken, collega's, dat wij als stadsbestuur in onze eigen verantwoordelijkheid toch ook naar de gemeentehuizen, die in de deelgemeenten aanwezig zijn, dus dat we die verder openhouden. Dat er bibliotheekvestigingen zijn en dat ook – en ik kijk naar onze korpschef – wij de voorbije jaren ook de wijkteams hebben versterkt. En gelukkig maar, is het ook zo dat in onze deelgemeenten de wijkinspecteurs nog zeer goed gekend zijn. In de kernstad is dat veel minder het geval. En ook de aanspreekbaarheid van onze wijkinspecteurs zeer groot is.

Maar wat de vraag van collega De Meyer betreft, denk ik dat we als stadsbestuur én Bpost én de federale voogdijminister ter zake ook moeten aanspreken. En de partijen, hier aanwezig in deze raad, die

ook deel uitmaken op federaal vlak van de regering, die zouden denk ik via de geëigende wegen ook wel eens daar de nodige aandacht op kunnen vestigen. En ik ben ervan overtuigd, dat zij ook niet alleen staan in die vraag. Dat er in heel wat steden en gemeenten in Vlaanderen dezelfde bekommernis en dezelfde problematiek zich voordoet.

VOORZITTER: Dank u wel, burgemeester. Ik geef het woord aan de heer De Meyer.

DE MEYER: We zien allemaal welke tendens er zich afspeelt in de dorpen in Vlaanderen en ook in onze deelgemeenten. En ik heb het in mijn inleiding gezegd, Sinaai en Nieuwkerken worden daar sterker mee geconfronteerd dan bv. Belsele. Uiteraard heb ik geen pleidooi gehouden om die dienstverlening van derden zomaar over te nemen door het stadsbestuur. Het gaat over een gedeelde verantwoordelijkheid. Maar we hebben daar uiteraard onze verantwoordelijkheid te nemen om het tendens die bezig is, die kunnen we nu nog keren. Ik heb ook andere voorbeelden gegeven. Ik ga er vanavond niet verder op ingaan. Dat had ik ook niet aangekondigd. Dat zou niet correct zijn. Ik wil mij beperken tot het postpunt. Eerlijk gezegd, burgemeester, ik had iets meer voluntarisme en iets meer engagement verwacht. We moeten er ons heel sterk voor behouden als stadsbestuur, dat we niet louter vanuit een stadsbril kijken naar de dorpen, maar dat we met een plattelandsbril kijken naar onze dorpen. En dat we zorgen, dat daar meer dynamiek komt. Er is nog een sterk verenigingsleven, er is nog veel vrijwilligerswerk, er zijn nog vele organisaties. Maar ik heb gewezen op de verschraling van de handel en de dienstverlening bij een aantal instellingen, die stilaan zoek raakt. Ik denk dat we iets harder naar die instellingen moeten optreden. En uiteraard eens met al die suggesties. Maar dat we misschien ook wel voorstellen mogen doen om te komen tot een directere en nauwere samenwerking, waar ook een zekere vergoeding voor aanwezig bij hen is en waar we eventueel het gebouw dat er toch is – zijnde deelgemeentehuis of Schutterij, ik spreek er mij niet over uit welke van beide het meest geschikt is, dat gebeurt best in overleg met de dorpsraad en met de verenigingen van Sinaai – dat er daar toch op korte termijn een overleg plaatsheeft. Dit is de suggestie, die ik zeker nog wou meegeven.

VOORZITTER: De burgemeester ...

BURGEMEESTER: Ja, ik wil er toch nog heel kort op inpikken, Jos. We mogen mekaar niet verkeerd verstaan hé. Maar als u zegt “het gaat om een gedeelde verantwoordelijkheid” dan geeft dat de indruk of zou dat de indruk geven van ja, we zijn allebei even verantwoordelijk. Daar ben ik dus niet mee akkoord. Zowel met de banken, de bankautomaten als wat betreft de postpunten, de hoofdverantwoordelijkheid, de volledige verantwoordelijkheid ligt bij de banken, respectievelijk bij Bpost. En zij zadelen de plaatselijke bevolking daarmee op. En dan komen natuurlijk mensen bij u en bij mij hun beklag daarover doen. 100 % gelijk.

En wij zijn wel bereid als stadsbestuur én met de banken én met Bpost te zoeken naar een oplossing, maar wij gaan – dat is ook de vorige keer door mij zo gezegd – wij gaan niet gaan zeggen “ja, voor jullie de lusten en voor ons de lasten hé”. Als wij eigenlijk met gesloten beurzen bij manier van spreken mee

kunnen werken aan de realisatie van een alternatief, dan gaan we dat doen. Maar we gaan daar niet de lokale belastingbetaler, niet de lokale stadsfinanciën voor een stuk laten opdraaien voor afbouw van de dienstverlening die door de banken en door Bpost wordt gecreëerd. Dat is hun verantwoordelijkheid. En dat moet ge ook wel duidelijk stellen.

DE MEYER: Dat is ook mijn pleidooi niet, burgemeester. Dat is op geen enkel moment mijn pleidooi geweest, ook niet als het over de bankautomaten gaat. Eigenlijk moet ge hen ter verantwoording roepen.

BURGEMEESTER: Awel ja.

DE MEYER: Moet ge hen ter verantwoording roepen.

BURGEMEESTER: Dat is wat ik bedoel met gedeelde verantwoordelijkheid.

DE MEYER: Maar in de oplossing, in de oplossing denk ik dat ge mee moet zoeken "hoe kunnen we helpen". Maar omdat ge er toch over begint en ge zegt "ik heb een engagement aangegaan in verband met de bankautomaten" ja, dan word ik nieuwsgierig en heb ik uiteraard de vraag "is er al contact geweest, met welk resultaat of is dat kortelings gepland en mag ik dan zo vrij zijn om te vernemen wanneer dat dat gepland is".

BURGEMEESTER: Daar is al contact geweest en in overleg met het stadsbestuur is men aan het zoeken in Belsele en in Sinaai naar alternatieven. Dus maar dat is een eerste contact nog maar geweest, dus we hebben dat niet laten liggen. Dus de diensten zijn daar ook mee bezig.

DE MEYER: En met wie als ik zo vrij mag zijn?

BURGEMEESTER: Ja, dus ... Hoe heet die organisatie weeral van die ... Batopin, ja, ja.

DE MEYER: Goed, we kijken met veel belangstelling uit naar goede resultaten en een sterke onderhandeling vanuit het stadsbestuur.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer. Dan geef ik het woord aan de heer Wymeersch in verband met interpellatie 2.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Collega's, burgemeester, korpschef, ik kan u meedelen dat ik wat betreft vanavond mijn interpellatie voorlopig intrek. Betekent dit dat dat uitstellen een volledig afstel wordt? Dat durf ik niet te beweren. Maar we vinden het meer opportuun van het verdere verloop van het dossier af te wachten om eventueel indien nodig daarna er op terug te komen. Eén. Tweede reden, ik vond het een beetje oneerlijk tegenover collega Wauman om hier mijn interpellatie te doen, terwijl dat hij in de onmogelijkheid is om zich aan te sluiten. Dat zijn de twee redenen, dat ik mijn interpellatie intrek.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wymeersch. Goed, dan zijn we gekomen aan de punten in geheime zitting en mag ik dan het publiek vragen de banken te verlaten.

